

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2022 r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie, V Wydział Karny w składzie :
Przewodnicząca: sędzia Joanna Wolniakowska
Protokolant: Kinga Majewska

bez udziału Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Gryfinie
po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 8 października 2021 r.
na skutek zażalenia Szymona Syrka z dnia 7 lutego 2021 r.
na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Gryfinie z dnia 28 stycznia
2021 r.
o odmowie wszczęcia śledztwa
w przedmiocie rozpoznania zażalenia
na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Gryfinie postanowieniem z dnia 28 stycznia 2021 r. odmówiła wszczęcia śledztwa w sprawie:

1. mającego miejsce w dniu 25 października 2019 r. w Szczecinie niedopełnienia obowiązków i przekroczenia uprawnień przez Sędziego Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie IV Wydział Karny Monikę Cieszkowską w sprawie IV Kp 264/19, poprzez wydanie postanowienia utrzymującego w mocy zaskarżone postanowienie o umorzeniu dochodzenia wydane w sprawie PR 1 Ds. 3478.2017 prowadzonej przez Prokuraturę Rejonową Szczecin-Śródmieście, działając na szkodę Szymona Syrka, tj. o czyn z art. 231 § 1 kk,
2. mającego miejsce w dniu 21 kwietnia 2017 r. w Szczecinie niedopełnienia obowiązków i przekroczenia uprawnień przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej Szczecin-Śródmieście Iwonę Katarzynę Tyll w sprawie PR 1 Ds. 1305.2017, poprzez zatwierdzenie postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia w przedmiotowej sprawie, działając na szkodę Szymona Syrka, tj. o czyn z art. 231 § 1 kk,
3. mającego miejsce w dniu 25 czerwca 2018 r. w Szczecinie niedopełnienia obowiązków i przekroczenia uprawnień przez Prokuratora prokuratury Rejonowej Szczecin-Śródmieście Iwonę Katarzynę Tyll w sprawie PR 1 Ds. 3478.2017, poprzez wydanie postanowienia o umorzeniu dochodzenia w przedmiotowej sprawie, działając na szkodę Szymona Syrka, tj. o czyn z art. 231 § 1 kk
- na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk, wobec braku w tych czynach znamion czynu zabronionego.

Na postanowienie to w ustawowym terminie zażalenie złożył Szymon Syrek. Skarżący nie sformułował w piśmie konkretnych zarzutów stawianych postanowieniu, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Nadto polemizując z zapadłym rozstrzygnięciem wyraził swoje niezadowolenie z wydanego orzeczenia i przedstawił rozbudowaną argumentację na poparcie okoliczności niedopełnienia obowiązków i przekroczenia uprawnień wymienionym osobom w ramach sprawowanych przez nie urzędów oraz wniósł o wznowienie postępowania w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 433 § 1 kpk Sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia i podniesionych zarzutów. W myśl art. 303 kpk postępowanie przygotowawcze wszczyna się, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa. Z powyższego wynika, że postępowanie przygotowawcze wszczyna się, jeżeli istnieją okoliczności wskazujące na fakt popełnienia przestępstwa. Natomiast okolicznością taką nie jest samo subiektywne przekonanie zawiadamiającego o popełnieniu przestępstwa.

W ocenie Sądu prowadzący postępowanie Prokurator w toku czynności sprawdzających zgromadziła wystarczający materiał dowodowy w sprawie, a przedstawiona i wyrażona przez niego w przyjętej podstawie odmowy wszczęcia postępowania przygotowawczego ocena prawna badanych zdarzeń jest prawidłowa. Z kolei stanowisko wyrażone przez Szymona Syrka w treści zażalenia oraz na kolejnych posiedzeniach, w świetle zgromadzonych informacji, nie może doprowadzić do postulowanego przez skarżącego skutku w postaci uchylecia zaskarżonego postanowienia z powodów wskazanych w dalszej części uzasadnienia.

Istota czynności sprawdzających podjętych w tej sprawie polegała na zbadaniu, czy wyżej wymienione osoby sprawujące urząd Prokuratora i Sędziego dopuściły się niedopełnienia obowiązków i przekroczenia uprawnień, w trakcie czynności podejmowanych na kanwie prowadzonych spraw. W tym miejscu należy przytoczyć, akceptowane w pełni przez Sąd Rejonowy, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 września 2010 r., IV KO 97/10, który wskazał, że: „Kontrola sądowa decyzji prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa, podjętej w wyniku przeprowadzenia czynności sprawdzających zasadność doniesienia, powinna polegać na sprawdzeniu, czy w wyniku tych czynności, kompletnych i przeprowadzonych rzetelnie, zdołano zebrać dane wskazujące na konieczność (lub przeciwnie) wszczęcia postępowania przygotowawczego. Do sądu dokonującego kontroli decyzji prokuratora należy zatem jedynie stwierdzenie, czy zachodzą okoliczności wymagające w postępowaniu przygotowawczym przeprowadzenia dalszych czynności sprawdzających i ewentualnego wskazania, jakich czynności należy dokonać w celu wyjaśnienia tych okoliczności.” Dokonana przez Prokuratora ocena materiału dowodowego oraz ocena prawna zaistniałych zdarzeń jest prawidłowa. Treść zawiadomienia oraz analiza zażalenia złożonych przez skarżącego nie naprowadza jakichkolwiek obiektywnych okoliczności na podstawie których można dopatrzeć się, że działania ww. funkcjonariuszy publicznych orzekających w sprawie skarżącego, wypełniło znamiona czynu zabronionego stypizowanego w art. 231 § 1 kk. Nie sposób zgodzić się z argumentacją skarżącego dotyczącą wymienionych funkcjonariuszy publicznych w szczególności poplecznictwa, udzielania korzyści za załatwienie sprawy, płatnej protekcji, działania w grupie przestępczej czy poświadczenia nieprawdy, opisującą ich rzekome zachowania, mające na celu ochronę interesów podejrzewanych. Zdaniem Sądu stanowisko skarżącego podyktowane jest brakiem satysfakcji, z niekorzystnych rozstrzygnięć zapadłych w jego sprawie. Stanowisko to uznać zatem należy za niezasadne, gdyż przestępczy zdaniem skarżącego charakter dokonywanych czynności wynika jedynie z braku akceptacji treści zapadłych rozstrzygnięć i ich uzasadnień, jako niezgodnych z jego interesem. Sąd ustalił, dzielając w całej rozciągłości stanowisko wyrażone przez Prokuratora w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, że brak jest znamion czynu zabronionego świadczących o niedopełnieniu obowiązków służbowych i

przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych w toku procedowania w wymienionych sprawach. Uznać należy, że osoby wydające przedmiotowe postanowienia działały w ramach swoich obowiązków i w granicach przysługujących im uprawnień. W ocenie Sądu zażalenie wniesione przez Szymona Syrka nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż nie zawiera żadnych nowych informacji, które podważyłyby ustalenia poczynione przez Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w Koszalinie w ramach kontroli postępowania w sprawie o sygnaturze akt IV Kp 264/19. W toku tej kontroli nie stwierdzono okoliczności mogących uzasadnić wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. Zatem działania i ustalenia poczynione w ramach prowadzonych postępowań, a jawiące się jako niekorzystne z punktu widzenia strony postępowania, nie mogą automatycznie świadczyć o niedopełnieniu obowiązków służbowych i przekroczeniu posiadanych uprawnień sędziowskich oraz prokuratorskich. Subiektywne poczucie niesprawiedliwości pokrzywdzonego nie jest w żaden sposób związane z trafnością poczynionych przez Sąd oraz Prokuraturę ustaleń będących podstawą rozstrzygnięcia. Nieakceptowanie przez stronę postępowania dokonanych przez Sąd oraz Prokuraturę ustaleń możliwe jest w drodze zaskarżenia zapadłych orzeczeń zwykłymi i nadzwyczajnymi środkami zaskarżenia, z których skarżący aktywnie korzystał. Natomiast niezadowolenie i subiektywne przekonanie strony o wadliwości orzeczenia, poczynieniu błędnych ustaleń faktycznych nie mogą świadczyć o nadużyciu uprawnień przez osoby dokonujące tych czynności, skoro orzekanie czy to na etapie prokuratorskiego postępowania przygotowawczego, czy w ramach sądowej kontroli tego postępowania mieści się w zakresie kompetencji sprawowanego urzędu, niezależnie od poczynionych przez ustaleń. Prezentowana przez pokrzywdzonego argumentacja sprowadzająca się do wspomnianych w treści zażalenia nadużyć nie jest w żaden sposób poparta należyтыми dowodami świadczącymi o takim zachowaniu, a nadto została wykluczona w ramach przeprowadzonej kontroli pod kątem przewinień dyscyplinarnych, lecz wynika jedynie z subiektywnego odczucia skarżącego i z tego powodu nie może świadczyć o zachowaniu przestępczym. Podjęte zarówno przez Prokuratora jak i Sędziego decyzje zostały wydawane w ramach posiadanych uprawnień i przysługujących im kompetencji, a wszelkie motywy rozstrzygnięcia ujawnione w sporządzonych do rozstrzygnięć uzasadnieniach. Szymon Syrek na posiedzeniach: w dniu 5 listopada 2021 r. oraz w dniu dzisiejszym koncentrował się na przebiegu postępowania rodzinnego i egzekucyjnego z niego wynikłego, argumentując, że ocena tych zdarzeń wyrażona w postanowieniach z dnia 29 marca 2017 r., 25 czerwca 2018 r. oraz z 25 października 2019 r. jest błędna. Tymczasem podkreślenia wymaga to, że dla zaistnienia przestępstwa z art. 231 § 1 kk, konieczne jest wykazanie umyślności, a więc świadomości i chęci przestępczego zachowania, co z reguły wiąże się z określoną motywacją nakierowaną na osiągnięcie konkretnego skutku. Każdy Prokurator i Sędzia jest przecież powołany do tego, aby decyzje procesowe podejmować. I nie jest tak, że przypadek każdej ewentualnej nietrafnej oceny jest równoznaczne z popełnieniem przestępstwa. Właściwym trybem w toku którego korygowane są ewentualne nietrafne decyzje to postępowania odwoławcze. Celem niniejszego postępowania także nie było recenzowanie treści rozstrzygnięć Prokurator i Sędzi w sposób taki jak domaga się tego skarżący, a zbadanie czy – tak jest to wskazane art. 303 kpk- zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa – a więc musi wynikać z konkretnych dowodów. Przy czym należy także zwrócić uwagę na to, że postępowanie karne, którego dotyczy zawiadomienie

i zażalenie Szymona Syrka zostało zakończone umorzeniem postępowania, a więc dotyczy go regulacja z art. 327 § 1 kpk - zgodnie z tym przepisem umorzone postępowanie karne może być w każdym czasie podjęte na mocy postanowienia prokuratora. W tym stanie faktycznym nie sposób dopatrzeć się zaistnienia znamion czynu zabronionego. Czynności sprawdzające w tej sprawie nie dały podstaw do wszczęcia postępowania, a przedstawiona przez oskarżyciela publicznego ocena stanu faktycznego i kwalifikacja prawna podstawy odmowy wszczęcia postępowania przygotowawczego jawią się jako prawidłowe. Mając na uwadze powyższe, zaskarżone postanowienie jako zasadne, trafne i oparte o stosowne uregulowania prawne, należało utrzymać w mocy.

SSR Joanna Wolniakowska

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
Sekretarz Sądowy

Kinga Majewska

Jako dowody wskazuję:

- ① Pismo p.o. Z Rząd Prokuratora Generalnego Małdaleny Blank z 21/X/2020 r. ozn. RP III WOS 702.16.2020
- ② Pismo Prokuratora Okręgowego/a prok. Regionalny w Szczecinie Remigiusza Dobrowolskiego z dnia 30/XI/2020 r. ozn. PO IV OS1.61.2020

oraz na dowód co najmniej błędnie lecz w moim mniemaniu nieuczynności - wskazuję dokumenty wymienione jako dowody w moim pozwie dyscyplinarnym skierowanym przeciwko Prokuratorowi Generalnemu za przewlekanie sprawy 1Ds 5678.2019 - a w szczególności:

- Postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum z dnia 21 stycznia 2021 r. sygn. IV kP 648/20
- Zawiadomienie o przestępstwie z dnia 27/XI/2019 r. autorstwa p. Wojciecha Kamińskiego (1Ds 5678.2019).

Dowody te świadczą o tym, że wprowadzono w błąd jednego z najwyższych urzędników Państwa Polskiego.

A po wykluczeniu niedołęstwa czy głupoty - które biorąc pod uwagę pozycję zawodową skarżonych tu prokuratorów nie są narbyt prawdopodobne - pozostaje dątanie świadome i celowe.

Bzdurzenia te - na sakoskę moją, moją rodzinę i interesu publicznego - uważam za popełnienie albo jako pewnik i minimum mamy tu do czynienia z niedużym władzą (art. 231 par. 1, 2 lub 3 KK) z nieudolnym wykonaniem obowiązków służbowych.

Szymon Sywik
Zakład Kawy
Potulice

Potulice 5 lutego 2023 r

Prokuratura Krajowa
Rzecznik Dyscyplinarny

Zgłaszam skargę przeciwko

- ① Prokuratorowi: Remigiuszowi Dobrowolskiemu z Prokuratury Okręgowej/Regionalnej w Szczecinie
- ② p.o. Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego Magdalena Blank

Oskarżam ich o to, że zataili nieprawidłowości w postępowaniach prowadzonych przez Prokuraturę Regionalną Szczecin - Świdwinie pod sygnaturami:

- 1Ds 347B.2017
- 1Ds 567B.2019

oraz okłamali Rzecznika Praw Obywatelskich w do braku uchybień w tych postępowaniach.

Wskazuję, że Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich pismem z dnia 20 sierpnia 2020 r. (can. II. 519. 849. 2020. SK) informowało mnie o wystąpieniu do Prokuratora Okręgowego w Szczecinie o zbadanie tam w trybie zawiadującego nadzoru śledczego sprawy oszustwa dokonanego przez adw. Międzywiedzką pod kątem materiału dowodowego, prawidłowości danych i końcowej decyzji procesowej.

A wskazuję także, że skarżeni tu prokuratorzy nie odnieśli się do odmiennych interpretacji charakteru moich wpiat:

- tego, że obowiązek alimentacyjny wynika z Kodeksu Rodzinnego (i faktu bycia rodzicem) a nie z tytułu wykonawczego - za IV Kp 648/20 - gdzie też czytamy, że nie bez znaczenia jest fakt, że p. lekarka Burzyńska "przypomniała sobie" o rzekomo niezapłaconych alimentach za rok 2014 w roku 2017 - tym.

- że bez względu na treść wyroku lub postanowienie o zabezpieczeniu - analogicznie do wydania nakazu zapłaty - jako że spełnitem świadczenie to nie musiałem cokolwiek zaskarżać - za panem Kamińskim.

Co do "prawidłowości oceny materiału dowodowego" to wskazuję, że zeznania Justyny Burzyńskiej - Knepiśz można rozpoznać jako niespójne ponieważ nie może się ona w tych zeznaniach zdecydować, czy żądała alimentów za dwa, czy za cztery miesiące - podaje obie wersje.

Czy lekarka z adwokatką nie umieją liczyć do czwartej?

Czy można to traktować jako prawnie irrelevantne?

A w kontekście planu "zameczenia mnie psychicznie abym nie walczył o dziecko" - analizując rozstrzeżenie (egzekucja komornicza objęta tylko potową sumy za te sporne cztery miesiące) łatwo dojść do wniosku, że dwie ewarianty po pierwszej egzekucji komorniczej planowały drugą. Tego prokuratura woli nie widzieć bo to też z ich winy "życiem jak na bombie" - którą w końcu zawiozłem do sądu.

Nieprawidłowości w działaniach prokuratorów Tyll oraz Łojewskiej - Sumistawskiej opisane w dołączonych do tej skargi kopiach pozwów do Trybunału w Strasburgu.

Nieprawidłowości opisał też prawnik - pan Wojciech Kamiński a informacje zawarte w jego zawiadomieniu uznał za wiarygodne sąd - postanowieniem IV kP 648/20

Tym dokumentem - zawiadomieniem ws. 1Bs 5673.2019 dysponował prokuratorzy - pan Bobrowolski i pani Blank. Ja nie jestem prawnikiem - dlatego pytam: czy "przyjęcie wyjaśnień świadka na piśmie" - czego nie przewiduje procedura karna - jest prawidłowe?

A to tylko jedno z wielu

Pani prokurator Blank w swoim postanowieniu odnosi się do decyzji obu w/w prokuratorów a akta zawierają jeszcze postanowienie sędziny Cieszkowskiej

Z tych dokumentów wynika (w skrócie) że:

- prok. Tyll: "Burzyńska - Krzepisz jest niewinna oszustwa bowiem moje wpłaty nie były alimentami"
- sędzina Cieszkowska: "Burzyńska - Krzepisz jest niewinna oszustwa ponieważ korzystała z profesjonalnej pomocy prawnej adw. Niedźwiedzkiej"
- prok. Łojewska - Sumistawska: "adw. Niedźwiedzka jest niewinna bowiem opierała się na informacji od klientki"

A doświadczony prokurator sprzeczności nie widzi? A to jest żelazne! Proszę mi to wytłumaczyć - tylko prosto - bo siedzę w Ośrodku dla Zaburzonych i Upośledzonych Umysłowo.

4/8

Oktawywać mnie także adwokat od sprawy oszustwa co do złożenia pozwu przeciwegzekucyjnego. A ja - w obecności zarówno autorki oszustwa mec. Niedźwiedziak, jak również adw. Królikowskiego zapewniałem sąd, że taki pozew został złożony - bo tak mnie zapewnili mec. Królikowski. A to „milszace porozumienie” umożliwili skarciu tutaj prokuratorzy, którzy - zapewne w ramach poszanowania zasad współżycia społecznego - o tym, że nie złożono pozwu przeciwegzekucyjnego nie wspominają.

Sygnalizacji niewątpliwie podlegaty obowiązkowo były prokuratorce Tyll i Łojewskiej - Samiśtańskiej. Ponieważ jeżeli informacje zawarte w zawiadomieniu p. Kamińskiego (poparte nagraniami) sąd uzna za wiarygodne to działania prokuratorce nie można uważać za celne.

Ja pisałem o tym w 2020 roku (także na stronie internetowej „Dzielną Tata”) ale wtedy nie miałem dowodów. Ale teraz mam.

Skarżeni w tym pozwie prokuratorzy niewątpliwie się przyczynili do przewlekłości sprawy 1 Ds 5678.2019. Może pan Prokurator Generalny byłby zainteresowany ustaleniem w jakim stopniu...?

Uważam, że w kwestii uchybienia prok. Łojewskiej - Samiśtańskiej niezasadne byłoby zastanawianie się postanowieniem o sygn. VI Kp 369/21 uwalniającej ją od zarzutu umyślnego nadużycia władzy. Ponieważ - jak uważam celowo - pominięto możliwość działania nieumyślnego - 2 art. 231 par 3 KK

Sądzą, że pan Blank - jako Przewodnik Dyscyplinarny, jak i pan Dobrowolski - działający w trybie nadzoru zwierzchniego - podlegają pod KPK.

A tam - w artykule 2 czytamy:
"trafne zastosowanie środków (...) celem zapobiegania przestępstwom oraz umacniania poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego"

W sprawie, którą RPO wystąpił do Szcześcina celem zbadania w trybie nadzoru zwierzchniego - doszło do zażalenie a podwójnych alimentów".

Sąd uznał w orzeczeniach:
- IV Kp 531/21 (SR Szczecin-Centrum)
- VI Kp 869/21 (SR Szczecin Prawobrzeże i Zadmie)
że za błędny zapis w wyroku o alimenty (rozbieżność w datach pomiędzy zabezpieczeniem płatności a datą początku obowiązku alimentacji z wyroku), który umożliwi oszustwo - to wina moja - czyli mojej adwokatkę.

Moje pytanie brzmi - czy skarżeni prokuratorzy mieli obowiązek sygnalizowania tego uchybienia w trybie art. 19 i 20 KPK? Czy jeśli nie nakazywał tego KPK to czy nakazywała zwykła ludzka przyzwoitość?
Czy mają obowiązek dawać ojców urzeczonych pracujących na dzień czy koleśków w togiach?

A opóźnienie w ustaleniu winnych skutku nie wykorzystując wypredacji majątku przez moją rodzinę - bo odpowiedzialna za sprawy rodzinne adwokatkę mogła mnie ^{dalej} dotykać.

10

Składam wnioszek o dokonanie ustaleń, czy doszło do jakiegos porozumienia pomiędzy skarżonymi tu prokuratorami a sędzią (sędziami) odpowiedzialnymi za wnioszek o kasację postanowienia IV Kp 648/20. Wnioszek ten - jak wskazałem w piśmie do Prokuratury Krajowej oraz Biura RPO jawi się jako niezrozumiały i nielogiczny (pomijając logikę przestępczą), chyba że nie logiką się kierowano ale chęcią ukrycia prokuratorских uchybień oraz faktu dotarcia Rzecznika Praw Obywatelskich. Niewątpliwie takie ujęcie kasacji prokuratorom było na rękę.

Wnoszę o ustalenie, czy dochodziło do kontaktów między prokuratorem Dobrowolskim a adwokat Anną Niedźwiedzką oraz określenie ich charakteru.

Bowiem w trakcie jednej z rozpraw mec. Niedźwiedzka mówiła o tym, że Prokurator Okręgowy zdecydował aby mnie nie karać za moje pisma (też pragnęła i przeproszałam - nie były całkiem eleganckie) a ja odniostem wrażenie, że mówiła o ich osobistych rozmowach.

A jako że prokurator Dobrowolski miał dostęp i znał zawiadomienie pana Kamińskiego to musiał sobie zdawać sprawę, że rozmawia z kryminalistką.

Wskazuję, że z powodu skarżonych tu zaniedbań Sąd Dyscyplinarny Szczyńskiego Izby Adwokackiej umiewinnit adw. Niedźwiedzką (z moją wymierną szkodą) w sprawach RD-26/20 i SD-20/20. Składam tutaj wnioszek o dotarcie do akt niniejszej sprawy moich pozwów przeciwko Sądowi Adwokackiemu oraz Rzecznikom Dyscyplinarnym - bo prokuratorzy są współwinni

70
Wskazuję, że skarżeni tu prokuratorzy pomagali ukryć
blamaż sądu rodzinnego związany z nielegalnym
przysposobieniem mojego syna Tymoteusza przez bezpłodnego
matrionka pani Burzyńskiej-Kmepisz. Która to jako oszustka
powinna w myśl art. 51 KK stracić prawa rodzicielskie
Rokai się też pytanie czy skarżeni prokuratorzy wpływali na
to, aby mi nie wydawali kopii zawiadomienia pana Kamińskiego
- dowodu będącego zawiaseem oskarżenia - o którą starałem
się bezskutecznie przez 1,5 roku a szczebińskie sądy
konsekwentnie odrzucały moje wnioski o włączenie tego
dowodu do akt spraw rodzinnych i kurnych.

Natomiast w sprawie o moje warunkowe zwolnienie, kiedy
powołatem się na te obciążające prawników dokumenty - sąd
uznał (II AKw 2205/22), że cyt: "postawa skazanego w żadnej
mierze nie zastępuje na aprobatę". Stwierdził, że mam
cyt: "przenieść moją uwagę na pracę resocjalizacyjną" bo
"nie skupiam mojej uwagi na dążeniu do powrotu
do funkcjonowania w społeczeństwie".

Dlatego proszę o pilną ocenę zasadności moich skarg ze
stwierdzeniem, czy ich składanie jest postawą aspołeczną.

Czy zostaną uznany za zresocjalizowanego gdy przestanę
wskazywać błędy adwokatów i prokuratorów, zaprestanę
usiłowań ustalenia prawdy i dążenia do realizacji
nieuczynnych uszłuków czy odwoły praw ojów?

Żyjąc szam wolę występowania w charakterze oskarżyciela
pozytkowego i być informowany o podejmowanych wyznosiach.

Szymon Spruch

ODPIS

Zatwierdzam

27/06/24

Szczecin, dnia 27 czerwca 2024 r.

RZECZNIK DYSCYPLINARNY
Szczecińskiej Izby Adwokackiej

Sygn. akt: RD-51/24

Adw. Waldemar Juszczyk

POSTANOWIENIE

Adwokat Przemysław Przytuła – Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Szczecińskiej Izby Adwokackiej:

postanawia:

na podstawie art. 303 k.p.k. w zw. z art. 80 i art. 95n pkt 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze, **wszczęć dochodzenie dyscyplinarne** w sprawie:

I. mającego mieć miejsce w Szczecinie, w okresie bliżej nieustalonym, naruszenia zasad etyki adwokackiej polegającego na niedopełnieniu przez adwokata wymaganej sumienności i staranności w ramach obrony Szymona Syrka, oskarżonego w sprawie Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie prowadzonej pod sygn. akt V K 461/16, polegającego w szczególności na zaniechaniu powołania w procesie dowodów przemawiających na korzyść klienta, tj. w sprawie deliktu dyscyplinarnego z art. 80 ustawy Prawo o adwokaturze w zw. z § 8 Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu.

II. mającego mieć miejsce w Szczecinie, w okresie bliżej nieustalonym, naruszenia zasad etyki adwokackiej polegającego na niedopełnieniu przez adwokata wymaganej sumienności i staranności w ramach reprezentacji Szymona Syrka jako pokrzywdzonego w dochodzeniu prowadzonym przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej Szczecin-Śródmieście w Szczecinie pod sygn. akt 1 Ds. 3478.2017, tj. w sprawie deliktu dyscyplinarnego z art. 80 ustawy Prawo o adwokaturze w zw. z § 8 Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu.

III. mającego mieć miejsce w Szczecinie, w okresie bliżej nieustalonym, postępowania adwokata sprzecznego z prawem, zasadami etyki i godności zawodu, polegającego na ukryciu dokumentów należących do Szymona Syrka, którymi adwokat nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, a ponadto przywłaszczeniu rzeczy w postaci bliżej nieustalonego podręcznika do nauki, tj. w sprawie deliktu dyscyplinarnego z art. 80 ustawy Prawo o adwokaturze w zw. z art. 276 k.k. oraz art. 284 § 2 k.k.

UZASADNIENIE

Mając na względzie, że przeprowadzone dotychczas czynności sprawdzające nie doprowadziły do zebrania materiału pozwalającego na jednoznaczne ustalenie co do istnienia uzasadnionego podejrzenia dopuszczenia się przez adwokata przewinienia dyscyplinarnego lub też co do wystąpienia podstaw odmowy wszczęcia dochodzenia, a na skutek wynikłych przeszkód zweryfikowanie opisanych przez zawiadamiającego okoliczności może nastąpić w drodze czynności wymagających spisania protokołu, należało wszczęć dochodzenie dyscyplinarne.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego
Szczecińskiej Izby Adwokackiej

adw. Przemysław Przytuła

Warszawa, 31-05-2024 r.

**BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH**

Zespół Prawa Karnego

II.519.849.2020.SK

Pan

Szymon SYREK s. Mariana

Zakład Karny

Al. Parkowa 1

89-120 POTULICE

Szanowny Panie!

W nawiązaniu do naszej wcześniejszej korespondencji odnoszącej się do uprzednio składanych przez Pana wniosków o pomoc i interwencję Rzecznika Praw Obywatelskich wobec kilku sygnalizowanych przez Pana postępowań karnych, a w tym między innymi zwłaszcza o wniesienie przez Rzecznika Praw Obywatelskich do Sądu Najwyższego kasacji od postanowień Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie wydanych w niżej wymienionych sprawach karnych:

- **IV Kp 264/19** z dnia 25 października 2019 roku, którym to orzeczeniem Sądu utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie prokuratora o umorzeniu dochodzenia **PR 1 Ds. 3478.2017**;
- **IV Kp 546/20** z dnia 1 grudnia 2020 roku, którym to orzeczeniem Sądu utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie prokuratora o umorzeniu dochodzenia **PR 1 Ds. 5678.2019**;
- **IV Kp 648/20** z dnia 21 stycznia 2021 roku, którym to orzeczeniem Sądu uchylono zaskarżone postanowienie prokuratora o umorzeniu dochodzenia **PR 1 Ds. 5678.2019**;

Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich
al. Solidarności 77
00-090 Warszawa

Tel. centr. (+48 22) 55 17 700
Infolinia obywatelska 800 676 676
biurorzecznika@brpo.gov.pl
bip.brpo.gov.pl

- **IV Kp 797/20** z dnia 30 marca 2021 roku, którym to orzeczeniem Sądu utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa **PR 1 Ds.,4145.2020** - w sprawie dotyczącej między innymi składania fałszywych zeznań - tj. o czyn zabroniony określony w art. 233 § 1 k.k.;
- **IV Kp 581/21** z dnia 9 lutego 2022 roku, którym to orzeczeniem Sądu utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa **PR 1 Ds.,489.2021** - w sprawie dotyczącej niedopełnienia obowiązków służbowych przez sędziów szczecińskich sądów wyrokujących w postępowaniu z zakresu prawa rodzinnego i świadczeń alimentacyjnych,

działając z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich, uprzejmie proszę Pana o przyjęcie następujących wyjaśnień.

W kwestii ewidentnego braku prawnej możliwości sformułowania i wniesienia przez Rzecznika Praw Obywatelskich kasacji od wspomnianego wyżej postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 25 października 2019 roku o sygnaturze **IV Kp 264/19**, pisemnie zawiadomiłem już Pana w naszym piśmie z dnia 20 sierpnia 2020 roku, wskazując w jego treści powody takiego stanu rzeczy.

Niemniej jednak w ślad za przedstawionymi już Panu argumentami, pragnę przypomnieć Panu, a także jednoznacznie wyjaśnić oraz wyraźnie poinformować Pana, że zgodnie z obowiązującym aktualnie stanem prawnym i dotychczasowym utrwalonym już orzecznictwem Sądu Najwyższego - od tego rodzaju orzeczeń sądu wydawanych w sprawie, która nie przekształciła się w postępowanie prowadzone przeciwko określonej osobie, tak jak to ma miejsce we wszystkich wskazanych wyżej przypadkach - **kasacja w ogóle nie przysługuje i jest niedopuszczalna** nawet przy zaistnieniu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (tę niezwykle istotną i kluczową prawnie kwestię wobec występujących wcześniej różnic interpretacyjnych - jednoznacznie, definitywnie i ostatecznie rozstrzygnęła uchwała poszerzonego składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 2016 roku o sygnaturze **I KZP 6/16**, a wcześniej między innymi poruszało ją już postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2006 r. – sygn. **II KK 83/06**).

Zdaniem Rzecznika Praw Obywatelskich, z tych samych względów formalnych odnoszących się do pojęcia orzeczenia sądu kończącego postępowanie, w tego

rodzaju postępowaniach przygotowawczych zakończonych w sprawie, nie jest też możliwe wniesienie skargi nadzwyczajnej.

Niewątpliwie, bowiem tak zakończone postępowanie przygotowawcze, bez potrzeby sięgania do nadzwyczajnych środków zaskarżenia – kasacji, bądź skargi nadzwyczajnej może być w każdym czasie (oczywiście do momentu przedawnienia karalności przestępstw będących jego przedmiotem) podjęte na nowo na mocy postanowienia prokuratora, jeżeli nie będzie się toczył przeciw osobie, która w poprzednim postępowaniu występowała w charakterze podejrzanego. Natomiast bezsprzecznie decyzja procesowa o podjęciu na nowo tak zakończonego postępowania przygotowawczego - zgodnie z treścią art. 327 § 1 k.p.k. - należy do wyłącznych, autonomicznych i suwerennych rozstrzygnięć właściwego prokuratora, nie pozostaje, więc w kompetencjach ustawowych Rzecznika Praw Obywatelskich. Innymi słowy obecnie tylko i wyłącznie w gestii Prokuratury możliwa byłaby ewentualna korekta, zmiana, bądź reasumpcja dotychczasowych decyzji procesowych w tych wyżej wymienionych, a interesujących Pana sprawach karnych.

W tym miejscu pragnę również poinformować Pana, że w reakcji na podjęte przez nas działania, uzyskane przez Rzecznika Praw Obywatelskich pisemne informacje i wyjaśnienia z Prokuratury jednoznacznie wskazują, iż w odniesieniu do postępowania przygotowawczego **PR 1 Ds. 3478.2017** -zakończonego wspomnianym wyżej postanowieniem Sądu **IV Kp 264/19**, w ocenie Prokuratury, w tym Prokuratury Okręgowej w Szczecinie brak jest podstaw do podjęcia i kontynuowania tego postępowania.

Wyjaśnienia Prokuratury przedstawiono Rzecznikowi Praw Obywatelskich również w odniesieniu do zakończonego postępowania przygotowawczego oznaczonego sygnaturą akt **PR 1 Ds. 5678.2019**, w którym na skutek błędu Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie wydano w dniu 1 grudnia 2020 roku postanowienie **IV Kp 546/20** o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia prokuratora o umorzeniu dochodzenia, po czym następnie w dniu 21 stycznia 2021 roku postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie wydanym pod sygnaturą **IV Kp 648/20** uchylono zaskarżoną decyzję prokuratora o umorzeniu dochodzenia **PR 1 Ds. 5678.2019**. W tej kwestii wyraźnie wskazano, iż Sąd dostrzegł swój błąd, a jak zaznaczono w pisemnej informacji z Prokuratury Rejonowej Szczecin – Śródmieście w Szczecinie, z uwagi na niedopuszczalność wydania wskazanego postanowienia w sprawie prawomocnie zakończonej, sędzia z SR Szczecin-Centrum w Szczecinie skierował do Prokuratora Generalnego na podstawie art. 521 § 1 k.p.k.

wniosek o wywiedzenie kasacji od postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 21 stycznia 2021 r. o sygn. **IV Kp 648/20** uchylającego postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Szczecin-Śródmieście w Szczecinie z dnia 23 czerwca 2020 r, o sygn. **PR 1 Ds. 5678.2019**. Niemniej jednak Prokurator Generalny nie stwierdził przesłanek do skierowania nadzwyczajnego środka zaskarżenia od wymienionego orzeczenia, bowiem od tego rodzaju orzeczenia jako niespełniającego wymogów określonych w art. 521 § 1 k.p.k. kasacja nie przysługuje.

Wobec powyższego stanowiska, w Prokuraturze po przeprowadzeniu analizy stanu faktycznego i prawnego uznano, że decyzja o umorzeniu dochodzenia o sygn. **PR 1 Ds. 5678.2019** stała się prawomocna, na skutek postanowienia SR Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 1 grudnia 2020 r. o sygn. **IV Kp 546/20** utrzymującego w mocy zaskarżone postanowienie. Tym samym kolejne orzeczenie w tym samym przedmiocie z dnia 21 stycznia 2021 r. o sygn. **IV Kp 648/20**, jako wydane w sprawie już prawomocnie zakończonej zostało potraktowane jako wniosek o podjęcie prawomocnie umorzonego dochodzenia na podstawie § 256 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury z dnia 7 kwietnia 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 508, z późn. zm.) i na podstawie tego przepisu rozpoznano, nie znajdując podstaw do uwzględnienia wniosku.

W opisanych warunkach, aktualnie wobec ewidentnego braku możliwości wniesienia przez Rzecznika Praw Obywatelskich kasacji, jak też skargi nadzwyczajnej wobec wskazanych na wstępie postanowień szczecińskiego Sądu Rejonowego o sygnaturach akt: **IV Kp 264/19, IV Kp 546/20, IV Kp 648/20, IV Kp 797/20 i IV Kp 581/21**, a tym samym spełnienia Pana wniosku w tym zakresie, przestając na wskazaniu Panu powyższych informacji i wyjaśnień - dalsze przedsięwzięcia Rzecznika Praw Obywatelskich w tych sprawach karnych - uznano za definitywnie zakończone.

Załączniki: klauzula informacyjna.

Z poważaniem

Sławomir Kaźmierczak

Ekspert prawny

/-wydano i podpisano elektronicznie/

PROKURATURA REJONOWA
Szczecin- Prawobrzeże w Szczecinie
70 - 952 Szczecin, ul. Stożława 6

Szczecin, dnia 27 czerwca 2021 r.

30 - 06 - 2021 108

AS

przebieg 1/VII

sygn. PR 1 Ds 1040.2021

POSTANOWIENIE

o odmowie wszczęcia śledztwa

Damian Kordykiewicz - Prokurator Prokuratury Okręgowej w Szczecinie del. do Prokuratury Rejonowej Szczecin- Prawobrzeże w Szczecinie, po zapoznaniu się z materiałami sprawy PR 1 Ds.1040.2021;

- na podstawie art. 17§1 pkt 2 kpk,

postanowił:

- odmówić wszczęcia śledztwa w sprawie: przekroczenia i niedopełnienia obowiązków służbowych przez prokuratora Prokuratury Rejonowej Szczecin- Śródmieście polegające na poplecznictwie w sprawach PR 1 Ds. 5678.2019, PR 1 Ds. 2910.2020 i PR 1 Ds. 4145.2020 oraz odmowie udostępnienia akt sprawy PR 1 Ds. 5678.2019, tj. o czyn z art. 231 § 1 kk w zb. z art. 239§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

wobec braku znamion ustawowych czynu zabronionego, tj. na zas. art. 17§ pkt 2 kpk

Uzasadnienie

Szymon Syrek skierował pismo do Prokuratury Krajowej z 22.11.2020 r. dotyczące prokurator Danuty Łojewskiej- Sumiśląskiej.

W piśmie tym Szymon Syrek podnosi niedopełnianie obowiązków służbowych, zatajanie dowodów, poświadczanie nieprawdy. Prokurator Danuta Łojewska- Sumiśląska dopuścić się tego miała w nadzorowanych dochodzeniach PR 1 Ds. 5678.2019, PR 1 Ds. 2910.2020 i PR 1 Ds. 4145.2020.

Zapoznano się z aktami ww. spraw. Ustalono, iż akta postępowań PR 1 Ds. 5678.2019 oraz PR 1 Ds. 2910.2020 składają się z kserokopii materiału dokumentarnego zgromadzonego w sprawie PR 1 Ds. 1305.2017, natomiast akta postępowania PR 1 Ds. 4145.2020 to kopie materiałów wyłączonych ze sprawy PR 1 Ds. 2910.2020.

W żadnej z tych spraw wskazana przez S. Syrka prokurator nie wykonywała osobiście jakichkolwiek dowodowych czynności procesowych (nie przesłuchiwała świadków i podejrzanych, nie dokonywała oględzin) jedyną merytoryczną decyzją podjętą przez Panią Prokurator w poszczególnych postępowaniach było sporządzenie decyzji merytorycznej.

Każda z tych decyzji została przez Szymona Syrka zaskarżona. Wszystkie postanowienia zostały utrzymane w mocy przez sądy rozpoznające zażalenia.

Autor „Donosu” oskarża wskazana prokurator o poplecznictwo.

Art. 239 kk stanowi, iż karze podlega ten, kto utrudnia lub udaremnia postępowanie karne pomagając sprawcy przestępstwa, w tym i przestępstwa skarbowego uniknąć odpowiedzialności karnej, w szczególności kto sprawcę ukrywa, zacierając ślady przestępstwa.

Warunkiem sine qua non jest zatem, by podmiotowi takiego czynu znany był sprawca czynu karnie zabronionego, a zatem, by istniało przekonanie o winie tego sprawcy. Nadto zachodzić musi jakiegokolwiek działanie w stosunku do sprawcy czynu karalnego- podmiot czynu z art. 239 kk musi podjąć działania zacierające lub utrudniające możliwość przeprowadzenia postępowania karnego. Nie ma mowy o poplecznictwie w sytuacji, gdy prokurator jedynie ocenia zgromadzony materiał dowodowy i wydaje na jego podstawie decyzję merytoryczną nie satysfakcjonującą którejkolwiek strony postępowania. Całość akt sprawy była jawna, z możliwością zapoznania się stron z jej treścią. Strony mają prawo w każdej sprawie składać wnioski dowodowe, skarżyć się na decyzje, a przez to weryfikować i kontrolować postępowanie przygotowawcze.

Dalszej ocenie podlegało ustalenie znamion czynu z art. 231§12 kk tj. przekroczenia lub niedopełnienia obowiązków służbowych w ww. sprawach.

Ustalono, iż decyzje istotne dla Szymona Syrka- o wyłączeniu materiałów do odrębnego postępowania, o wszczęciu, o sposobie zakończenia postępowań – były mu doręczane. Dalej ustalono, iż poza wydaniem decyzji merytorycznych, Pani prokurator nie wykonywała osobiście jakichkolwiek dowodowych czynności procesowych (nie przesłuchiwała świadków i podejrzanych, nie dokonywała oględzin). Wszystkie trzy postępowania były pochodną wcześniejszych spraw inicjowanych zawiadomieniami S. Syrka. Materiały, zgodnie z przepisami i na podstawie kompetencji rzeczowej wyłączane były z uwagi na konieczność podjęcia odrębnych decyzji merytorycznych, nie kolidujących z nurtem „spraw głównych”.

Nie można mówić o przekroczeniu uprawnień w sytuacji, gdy organ procesowy podejmuje decyzję w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy. Decyzja ta jest autonomiczna. Do jej kontroli ustawodawca przewidział tryb odwoławczy zawarty w przepisach Działu IX kpk. Jeżeli podmiot niezadowolony nie jest usatysfakcjonowany treścią decyzji, winien właśnie z tej drogi skorzystać.

Nie sposób podzielić poglądu, że wydawanie decyzji nie odpowiadających oczekiwaniom stron może świadczyć o zamiarze ukrywania przestępstw, czy wręcz o oszustwie. Każda decyzja prokuratora podlega kontroli odwoławczej i jakiegokolwiek nieprawidłowości w trakcie tej kontroli zostałyby wytknięte. Ocenie podlega także trafność podjętej decyzji, kompletność materiału dowodowego i zgodność ustaleń i argumentów z zasadami logiki, prawa, doświadczenia życiowego itp.

Nie może być także mowy o podnoszonym w piśmie z 22.11.2020 r. zatajaniu dowodów poprzez odmowę udostępnienia akt sprawy PR 1 Ds. 5678.2019. Odmowa ta oparta została o obowiązujące przepisy prawa. Akta są w całości zabezpieczone w prokuraturze, nie zostały ukryte, zniszczone, zmienione.

Tak konstatując, na zas. art. 17§1 pkt 2 kpk należało odmówić wszczęcia śledztwa w przedmiotowej sprawie.

Postanowiono zatem jak na wstępie.

Prokurator Prokuratury Okręgowej
del. do Prokuratury Rejonowej Szczecin- Prawobrzeże
Damian Kordykiewicz

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1a kpk, art. 325a kpk oraz art. 465 § 2 kpk):
 - stronom procesowym,
 - instytucji państwowej lub samorządowej, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie,
 - osobie, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie określonym w art. 228-231, art. 233, art. 235, art. 236, art. 245, art. 270-277, art. 278-294 lub w art. 296-306 Kodeksu karnego, jeżeli postępowanie karne wszczęto w wyniku jej zawiadomienia, a wskutek tego przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 kpk). Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, wyda ponownie postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa – dochodzenia lub o jego umorzeniu. Pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 kpk (tj. prawo do złożenia zażalenia, które zostało uwzględnione przez sąd), może w takim przypadku wnieść zażalenie do prokuratora nadrzędnego. W razie utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia przez prokuratora nadrzędnego, pokrzywdzony może wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330 § 2 kpk, art. 55 § 1 kpk w brzmieniu obowiązującym od dnia 5 października 2019 r.). Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 2 kpk i powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata, radcę prawnego albo radcę Prokuratury Generalnej RP. Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 kpk).
2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1 a kpk, przysługuje prawo przejrzania akt sprawy (art. 306 § 1b kpk).
3. Na postanowienie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje stronom oraz osobie, od której odebrano przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 kpk).
4. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a kpk).
5. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 kpk).

Zarządzenie: na podst. art. 100§4 kpk odpis postanowienia doręczyć:

osobie, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie – **Szymon Syrek**

PROKURATOR
Prokuratury Okręgowej
Damian Kordykiewicz

Absurd ① - twierdzenie że wpływają dowodów
chcemy mieć to pytanie z ich ulepszeniem

② volq jest wykonywanie przestępstwa a nie
ich abstrakcja

③ Do kwestii: poświęcenie nieparady - że sprawa cywilna
połk kodyfikacji w celu ich nie odwołanie - pewnie na wszelki wypadek

④ Skoro w drodze postanowienia stwierdza, że
argumenty nie zostały rozpatrzone - to z tego to wynika

① Wpływ sądu
② MPW

Słuchano do wyjątku
- art 456 - konkretnie przepadek
- niek wyjątki dotyczą zachowania

Szczecin, dnia 9.06.2023 r.

PR1Ds 5678.2019

Szymon Syrek

W związku z Panem pismem z dnia 4.05.2023r. uprzejmie informuje, iż postępowanie prowadzone pod sygn. PR1 Ds. 5678.2019 zostało zakończone postanowieniem o umorzeniu postępowania, które obecnie jest prawomocne.

PROKURATOR
Prokuratury Rejonowej
Danuta Łojeuska-Sumistała

PROKURATURA OKRĘGOWA
W SZCZECINIE
4 Wydział Organizacyjno-Sądowy

Szczecin, dnia 24 maja 2023 r.

3040-4.Ko.666.2023

~~Pani
Prokurator Rejonowy
Szczecin-Śródmieście
w Szczecinie~~

W załączeniu przesyłam korespondencję Szymona Syrka z dnia 4 maja 2023 r. w sprawie 1 Ds. 5678.2019 celem stosownego załatwienia i udzielenia zainteresowanemu odpowiedzi.

Prokurator Prokuratury Okręgowej
Małgorzata Wojciechowicz

Załącznik:

- pismo j.w. , koperta

Do wiadomości :

Pana Szymona Syrka

Szymon Syrek
syn Mariana
Zakład Karny
Potulice

Potulice 1 lipca 2024r

Prokuratura Krajowa
Wydział Spraw Wewnętrznych

dot. sygn. IAs 1040.2021

Wniosek

Upzejmie przesyłam kopię mojego pisma do
Prokuratury Szczecin - Prawobrzeże oraz proszę
o poniższe:

I Aby objąć nadzorem postępowanie, którego
dotyczy załączony wniosek. Proszę o to, ponieważ
uprzednio sprawa IAs 1040.2021 została zainicjowana
przez mnie "dowosem" skierowanym do Was -
do Prokuratury Krajowej.

A efektem była tylko prawnicza saarlatańcica
autorstwa Prokuratora Okręgowego Kordykiewicza.
Wylizytem machlojki - czy coś się nie zjadła?

II Proszę o skuteczne poparcie mojego kolejnego
wniosku do Prokuratora Generalnego o wstrzymanie
wykonania moich kar.

Wiercie mi Państwo - prozienie się o sprawiedliwość
jest upokarzające. Ale skoro Prokuratura Krajowa
też tu zawiodła, to - kto zepsuł - ten naprawia.

2/4

Tutaj tylko niektóre z licznych powodów, dla których moja prośba jest bardziej niż zasadna:

① Pokrzywdzony zostałem podwójnie - i dwa razy - przez prokuraturę i Rzecznika Praw Obywatelskich

→ Po raz pierwszy - gdy pan prokurator Dobrowolski razem z Rzd Prok. Gen. panią Blank okłamali Rzecznika Praw Obywatelskich zaświadczając brak uchybień w sprawach 1Ds 3478.2017 i 1Ds 5678.2019 gdy tam podano śledczym oszustwo „jak na tacy”! Stwierdili też - w ramach nadzoru zwierzchniego - brak podstaw do wznowienia postępowania. Było to w 2020 roku (RP III WOS. 702.16.2020),

→ Teraz piśmem oznaczonym II. 519.849.2020 SK z 31 maja 2024 r. „ekspert prawny” Biura RPO zaświadcza, że podstaw do wznowienia - BRAK

Czy rzeczywiście tak jest?

- Czy zawiadomienie ws. 1Ds 5678.2019 nie jest nowym dowodem dla sprawy 1Ds 3478.2017?
- Czy postanowienie IV Kp 264/19 jest prawidłowe?

→ Czy seria absurdów - wyliczonych przez mnie w piśmie do Prokuratury Szczecin - Prawobrzeże z 21/VI/2024 r. (załączone) to tylko moje wymysły?

- Czy cyt. „poprzestanie na wskazaniu informacji i wyjaśnień” przez Biuro RPO - jest tu adekwatne?

→ Czy może jednak da się to wznowić i wyprostować?

Zawiedliście Państwo po moim zgłoszeniu przestępstw
Sądu Dyscyplinarnego Szczecińskiej Szkoły Adwokackiej
(SASJA). Zawiadomienie wystąpiłem jesienią 2021 roku -
wtedy pan prokurator (dyba) Przewalski potraktował
sprawę lekceważąco. Stwierdził, że moje subiektywne
przekonanie nie jest dla niego dowodem

No to teraz w miejsce subiektywnego przekonania
prezentuję obiektywny dowód:

ONI SIĘ SAMI PRYZNAJĄ!

W postanowieniu RA-105/22 (zatwierdzonego przez
tego samego RA adw. Yuszczaka co z RA-26/20)
stwierdzono, że moje wpłaty były alimentami

Głupi taki - ale istotny - drobiazgi, bo to, że zakommo
nie były - stało się podstawą umorzenia postępowań
1As 3478.2017; 1As 5678.2019; RA-26/20; SA-20/20

jesienią roku 2021
POGONIŁIŚCIE MNIE Z ZARZUTAMI
KTÓRE SASJA SAM POTWIERDZIŁ
zimą 2023 roku

HA!; co teraz?

Zresztą w roku 2021 dowody były wystarczające
bo od roku 2019 żadnych nowych dowodów nie ma. Ale
zamiast sprzącać długi z odszkodowań od nieuczciwych
adwokatów - mogą tylko bezsilnie patrzeć jak komornik
rozszarpuje mi resztę majątku. O to wam chodzi?

4/4

3) W sprawie 1As 1040.2021 za zgłoszenie przestępstwa dokonanego przez prokuratorzkę prosiłem zgodnicie z art. 60 KK o nadzwyczajne złaagodzenie kary. W tej sprawie hacpa była ewidentna - a mój "donos" przeszedł przez Wasze ręce. Najpierw prokuratorka Kojewska - Sumińska ukryła oszustwo (i musiało to być "zafatwienie sprawy w zamian za korzyści") potem prok. Kordykiewicz ukrył wątek Kojewskiej - Sumińskiej. Ja - zamiast złaagodzenia - za karę za wyciąganie brudów - dostałem bilet na "psykusażkę"

• Druga rzecz, że tym oszustwem zniszczono mi zdrowie. W 2019 r. dostarczone zostały dowody, że intencją oszustek w istocie było "zameczenie mnie i wyczerpanie psychiczne". Wniosek z tego taki, że prokuratura jest współwinna przywiedzenia mnie do skrajnej desperacji - bo po 1 1/2 roku porównanych działań - sprawa 1As 347B.2017 została umorzona

• "Przeoczenie" tam oszustwa ma jeszcze ten skutek, że gdy na podstawie materiałów uznanych przez sąd za wiarygodne (postanowienie IV Kp 648/20) zgłoszonym przestępstwo z art. 156 KK (4305-4 As 96.2024) to mi prokuratura oznajmiła, że uszczerbku na zdrowiu nie wywołano mi przestępstwem

Znaczą - dziewczyny "zameczyły" mnie legalnie

Dziękuję prokuraturze

Szymon Syrcel

Szymon Syrek
syn Mariana
Zakład Karmy
Potulice

Potulice 21 czerwca 2024 r.

Prokuratura Rejonowa
Szczecin - Prawobrzeże

dot. sygn. I Ds 1040.2021

Odpowiedź na pismo z 12/VI/2024 r.

W sprawie postanowienia prok. Kordykiewicza dotyczącego przestępstwa prok. Kojewskiej - Sumiastawskiej z art. 231 par. 1, 2 lub 3 KK oraz art. 239 KK domagam się:

- 1) Uznanie postanowienia I Ds 1040.2021 za nieprawidłowe i wznowienie postępowania
- 2) Uzupelnienia braków w ustaleniach stanu faktycznego poprzez skonfrontowanie wszystkich informacji z zawiadomienia pana Kamińskiego ws. I Ds 5673.2019 - kolejno punkt po punkcie - oraz wniosków z postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum z 21 stycznia 2021 r. sygn. IV Kp 643/20 z zapisami prokuratora Kordykiewicza
- 3) Uznanie wszystkich opisanych nieprawidłowości za
 - bezprawne
 - zawinione

oraz zaświadczenie tego do sprawy o zadośćuczynienie za straty, krzywdy i naruszenie dóbr osobistych

- 4) Domagam się prawidłowej sygnalizacji uchybień według obowiązków wynikających z art. 19 i 20 KPK
- 5) Domagam się pociągnięcia do odpowiedzialności karnej i dyscyplinarnej prokuratorów, którzy uchybili swoim obowiązkom w przebiegu postępowań 1Ds 5678.2019, 1Ds 1040.2021 oraz 1Ds 3478.2017
- 6) Domagam się potwierdzenia poniższych ustaleń z uzasadnienia

Uzasadnienie

W obu skarżonych postanowieniach mamy do czynienia z zafałszowaniem stanu faktycznego poprzez brak odniesienia się do zawiadomienia autorstwa pana Kamińskiego ws. 1Ds 5678.2019

- Prok. Łojewska - Sumiśtawska pisze, że zawiadamiającym był pan Kamiński
 → ale w żaden sposób nie odnosi się do informacji z jego zawiadomienia
- Prok. Kordykiewicz pisze, że „inicjatorem” był Syrek - co zgrabniej mu pozwala nie odnosić się do informacji oraz argumentów z zawiadomienia pana Kamińskiego

Ale dodatkowo prok. Kordykiewicz:
 → ignoruje informacje z zawiadomienia pana Kamińskiego już po tym, jak sąd uznał te informacje za wiarygodne postanowieniem IV Kp 648/20 - które też ignoruje

→ ignoruje prowadzenie postępowania 1 As 5679/2019 po jego prawomocnym zakończeniu (IV Kp 546/20). Bez względu na nakaz umorzenia takiego postępowania wynika z KPK oraz wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2020 r. sygn. III KK 90/20

A to oznacza, że zapis autorstwa prok. Kordykiewicza cyt: „nie można mówić o przekroczeniu uprawnień gdy organ procesowy podejmuje decyzje w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy” - obciąża zarówno prok. Kojewską - Sumiśtawską i prok. Kordykiewicza bo wiarygodne (wg. IV Kp 648/20) dowody zostały pominięte

Kolejne uchybienia:

- Jeżeli mam rację co do nieprawidłowości opisanych w załączonym piśmie do Prokuratury Okręgowej - w tym błędach w IV Kp 264/19 polegającego na umorzeniu postępowania, które nie było prowadzone przeciwko konkretnej osobie - poprzez uznanie, że pani Burzyńska - Kuzepisz jest niewinna

→ To oboje prokuratorów ignoruje uchybienie, które sprzyja łamaniu prawa. Tak samo obciąża ich ignorowanie pozostałych tam wymienionych błędów.

W postanowieniu 1 As 1040/2021 prok. Kordykiewicza brakuje prostego stwierdzenia:

„ Postanowienie prok. Kojewskiej - Sumiśtawskiej jest prawidłowe - bo tam nie było oszustwa a wpłaty Syvka nie były alimentami ”

Prok. Kordykiewicz usprawiedliwia prok. wojewską - Samistawską twierdzeniem, że ona cyt: "nie wykonywała osobiście jakichkolwiek dowodowych czynności procesowych"

ALÉ $\bar{\bar{V}}$ art. 311 KPK stanowi:

- > "śledztwo prowadzi prokurator" - który
 - > "może powierzyć Policji prowadzenie śledztwa"
- Co nie znaczy, że nie odpowiada za własne decyzje merytoryczne lub skutki delegowania obowiązków $\bar{\bar{V}}$

Zawiadomienie pana Kamińskiego podawano śledczym winę oszustek "jak na tacy". A prok. Kordykiewicz twierdzi, że mamy do czynienia z wykonywaniem obowiązków tam, gdzie zostały one zaniedbane.

Lepiej $\bar{\bar{V}}$ Oboje prokuratorów udaje, że dowody nie istnieją, a prok. Kordykiewicz o panu Kamińskim i jego zawiadomieniu nawet nie wspomina

Zamiast tego akta były ukrywane - 1As 1040.2021 nie precyzuje, który z warunków odmowy udostępnienia akt z art. 156 par 5a KPK miał zastosowanie

A nie precyzuje - bo by wyszła bzdura

Zresztą ukrywają dalej - patrz postanowienie Rb 84/22

1As 1040.2021 nie odnosi się też do kwestii:

- czy ta sprawa jest "tylko cywilna"?
- tego, czy moje wpłaty były alimentami?
- czy za błąd w wyroku o alimenty odpowiada sąd?

Tu $\bar{\bar{V}}$ Kp 869/21 próbuje "zatkać mi gębę pieniędzmi" wskazując winę mojej adwokatkę

Niewątpliwie w działaniach prok. Kojewskiej - Sumiśtawskiej i prok. Kovdykiewicza mamy do czynienia ze „złą wolą”, bo z zawiadomienia pana Kamińskiego wynika szereg kolejnych przestępstw, którymi jestem pokrzywdzony

- z art. 156 KK - intencja zniszczenia mi zdrowia
- z art. 207 par. 3 KK - znęcania się psychicznego

A prokuratura ma przestępstwa wykrywać a nie ukrywać!

Skarżona w 1 Ds 489.2021 luka prawna będąca podstawą oszustwa adw. Niedźwiedakiej i jej klientki została wykorzystana do „zniszczenia mi życia” oraz do przeprowadzenia nielegalnego przysposobienia mojego syna przez bezpłodnego małżonka jego matki - pani Burzyńskiej - Kizepisz

W związku z tym wszystkim te uchybienia należy uznać:

- za bezprawne - choćby dlatego, że zaniedbano obowiązki z art. 2 KPK
- za zawinione - bo nie ma uszczypliwych powodów do opisanych tutaj uchybień

Skutkiem uchybień była przewlekłość, brak ustalenia okoliczności i rozstrzygnięcia przetożył się na negatywne dla mnie orzeczenie co do warunkowego zwolnienia. Bo tego wciąż powtarzane są przez prokuraturę kłamstwa o „cywilnym charakterze sporu” (4305-4 Ds 96.2024)

A wszystkie argumenty z IV Kp 648/20 są zasadne niezależnie od statusu prawnego tego orzeczenia.

Zamiast wznowić postępowanie 1Ds 3478.2017 na podstawie tego, że:

- informacje z zawiadomienia pana Kamińskiego są w tej sprawie niezmane - i jednoznacznie świadczą o współsprawczym porozumieniu adwokatki z klientką
- postanowienie sądziny Cieszkowskiej IV Kp 264/19 nie odnosi się do argumentacji prokuratury, że nie było przestępstwa bo moje wpłaty nie były alimentami

To prok. Kordykiewicz zapewnia swojej koleżance bezkarność za sytuację uważającą logice:

- ① 1Ds 3478.2017 - "alimenty nie były alimentami" - ale jeśli nawet - to w wyniku błędu, który został przestępczo wyzyskany - więc było oszustwo
- ② IV Kp 264/19 - sąd zamyka postępowanie, które nie było prowadzone przeciw konkretnej osobie - stwierdzeniem, że Burzyńska jest niewinna bo miała adwokatkę
- ③ 1Ds 5678.2019 - stwierdza, że adwokatka Burzyńskiej (adw. Niedzwiedzka) jest niewinna, bo opierała się na informacjach od klientki
- ④ IV Kp 546/20 - sędzia Patczak to wszystko zatwierdza
- ⑤ 1Ds 4145.2020 - kiedy pozwalam Burzyńska za tę "informację" - na którą się powołuje prok. Kojewska - Sumińska - jako kłamliwą - ta sama prokuratorka stwierdza, że takiej "informacji" w aktach nie ma

⑥ IV Kp 797/20 - sędzia Paćczak znówu we wszystkim się zgodza z prok. Łojewską - Sumiśtawską pomimo tego, że:
 → oświadczeniem o niealimentacji jest sam wniosek do komornika o egzekucję alimentów. Szukając takiego oświadczenia w aktach komornika prok. Łojewska - Sumiśtawska szukała czegoś, co prawnie nie funkcjonuje
 → według zawiadomienia pana Kamińskiego doszło do podpisania przez panią Burzyńską oświadczenia, ale istnienie tego dokumentu znówu jest przemilczane

Pomimo wskazywanej serii absurdów - które 1 As 1040. 2021 legalizuje - prok. Kordykiewicz twierdzi cyt: „jakikolwiek nieprawidłowości zostałyby w trakcie kontroli wytknięte”.
 To stwierdzenie świadczy o wyjątkowej zuchwałości i niezachwianym przekonaniu o skuteczności działania kaskady prawniczego popleciznictwa

Jak ta „kontrola” działa - o tym świadczy próba zamknięcia sprawy oszustwa Niedźwiedzkiej poprzez uznanie, że postanowienie sądu IV Kp 648/20 było „wnioskiem o wznowienie postępowania”

TU MAMY SPŁATĘ PRZESTĘPCZEGO DŁUGU ✓

i próbę ukrycia faktu, że postępowanie 1 As 5678. 2019 było prowadzone po jego prawomocnym zamknięciu i że postanowienie IV Kp 648/20 zapadło, bo nie wiedzieli co zrobić z tymi wszystkimi szalbierstwami po tym, jak podkablowały ich machlojki do Ministerstwa

A prokuratura spłaciła dług za to, że sąd wcześniej "nie zauważył" takiego samego szwindla ze strony Prokuratury Szczecin - Śródmieście. Było to tak:

W sprawie 1As 2005.2020 prokuratura wystąpiła przy zarzucie o znęcanie się nad dzieckiem - o przydzielenie pokrzywdzonemu dziecku prawnika z urzędu - ale już po prawomocnym zamknięciu sprawy w sądzie. Tę sprawę zamknięto 17 lutego 2021 r. postanowieniem IV Kp 320/20 natomiast na wniosek prokuratury 17 grudnia 2021 r. sędzina Bierzyńska przyznała kuratora mojemu synowi - radcą prawnego - do odwróty interesów małoletniego postanowieniem VIII Nsm 1142/21

Mamy tu prostą regułę wzajemności...

A udawanie, że zawiadomienie pana Kamińskiego nie istnieje ma jeszcze tę przyczynę, że opisuje ono szereg uchybień prokuratury (np.: przyjmowanie zeznań na piśmie - niezgodnie z procedurą karna) w sytuacji, gdy prok. Dobrowolski okłamał Rzecznika Praw Obywatelskich - po takiej "kontrolu" w ramach zwierzchniego nadzoru - że nieprawidłowości nie było (skany dostępne na stronie www "Dzielny Tata").

Szymon Syrek

Załączam: pismo do Prokuratury Okręgowej z 14/VI/2024 r

do wiadomości: Prokuratura Krajowa
strona www "Dzielny Tata"

Szymon Syrek
syn Mariana
Zakład Karny
Potulice

Potulice 14 czerwca 2024 r.

Prokuratura Okręgowa
w Szczecinie

dot. sygn. PR 1As 3478.2017

1001 - Z. Ko 1358.2021

Wniosek

W sprawie o wznowienie postępowania 1As 3478.2017
(PR Szczecin - Śródmieście) proszę o rozpatrzenie
poniższych argumentów:

I Jako nowe ustalenia można potraktować
zapisy dotyczące błędnego stanowiska procesowego
(cyt: „zaniechań”, „niewłaściwych działań”)
opisanego w:

- Postanowieniu Sądu Rejonowego Szczecin -
Prawobrzeże i Zadród z dnia 16 lutego 2022 r.
o sygn. VI Kp 869/21

To jest ten błąd, który wyzyskały Burzyńska
z adw. Niedźwiedzka w celu doprowadzenia mnie
do niekorzystnego rozporządzenia moim -
a to z kolei - co wyszło później - celem „zamęczenia
mnie i wyczerpania psychicznie abym utracił wolę
walki o dziecko” (z zawiadomienia 1As 5678.2019).

Z punktu widzenia prawników ustawowy jest dyba bez różnicy czy błąd został wykryty:

- czy mój - ze zatrudniłem mec. Plisecką - Wajdziałk
- czy mec. Pliseckiej - Wajdziałk, która przeoczyła rozbieżności w datach między datą zabezpieczenia a porażeniem obowiązku alimentacji oraz możliwe przestępcze wykorzystanie tej luki prawnej.
- czy pań sędzin z I i II instancji, które przecież nie są głupie i nie muszą pisać postanowień pod dyktando adwokatów. Tym bardziej, że praktyka sędziowska nakazywała także właśnie zapisów uniknąć bo wcześniej już były takie oszustwa metodą „na alimenty” jakiegoś ja padłem ofiarą.

Ponadto - poza uchybieniami opisanymi prze mnie w s. V Kp 310/21 (SR Szczecin - Centrum) wskazuję:

II Nieśpójności w postanowieniu prokuratury 1Ds 3478.2017:

- 1) oszustwa nie było bo moje wpłaty nie były alimentami
- 2) nie były - a ja miałem „możliwość powołania się w sądzie na dokonane wpłaty” (bo płaciłem) „bądź też zaskarżyć wyrok w tym zakresie”
- 3) czyli - domyślnie - błędne stanowisko procesowe
- 4) czyli wykrycie błędu + doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

5) CZYLI JE BYŁO OSZUSTWO

74

* Bardziej proszę o odniesienie się do kwestii błędów, które przestąpiło wykorzystanie Burzyńska z Niedźwiedzką do dokonania oszustwa.

Bo ja za ten błąd (zgodnie z zapisami sądu wskazywanymi w pkt. I) powołam moją adwokatkę mec. Plisecką - Wajdańską. A jeśli błędów nie było, to mi się nie należą żadne odszkodowania. A też będę musiał czymś przyciąć parę mecenasów prosić i - w ramach resocjalizacji - przyzwyczajać się do życia w mędrzy i kawiłku.

III Wskazuję, że w przebiegu postępowania wydano trzy postanowienia i doszło do „logicznego związania”

① IV Kp 315/17 - pisze o oszustwie, które dokonała „Burzyńska lub jej pełnomocnika”

② 1Ds 3478, 2017 - stwierdza, że oszustwa nie było „bo moje wpłaty nie były alimentami”

③ IV Kp 264/19 - nie odnosi się do moich wpłat ale stwierdza, że „Burzyńska jest niewinna bo miała pełnomocnika”

IV Na koncie:

Postanowienie IV Kp 264/19 jest ograniczeniem wydanym „w sprawie, która nie przekształciła się w postępowanie prowadzone przeciw określonej osobie” - to powód dla którego kasacja tu jest niedopuszczalna

Więc skoro:

- 1As 3478.2017 stwierdza, że oszustwa nie było bo moje wpłaty nie były alimentami

A postanowienie sądu

- IV Kp 264/19 stwierdza, że Burzyńska jest niewinna bo działająca za pośrednictwem pełnomocnika (sędziina Cieszkowska sama zaznacza, że nie odnosi się do charakteru moich wpłat!)

TO IV Kp 264/19 JEST NIE NA TEMAT!

bo argumentem do umorzenia postępowania, które nie było prowadzone przeciwko konkretnej osobie jest niewinność pani Burzyńskiej.

Wskazuję też, że w tym punkcie mec. Królkowski reprezentujący mnie w sprawie tego właśnie oszustwa (oraz w sprawie "o kawiarnię" i reklamie "nękanie") beaspornie ukrył przestępstwo - otwarta sprawa 4304-4 As 384.2023 - Prokuratura Rejonowa Szczecin - Prawobrzeże. Pytamie tylko, czy to w porozumieniu z adw. Niedźwiedzką czy w celu ukrycia niezłożenia pozwu przeciwcyzykacyjnego (czyli ze wstydu - nie złożę - bo "zapie"). Bo jeśli w pkt. II, III i IV mam rację - i ja - lekarz te udrybienia widzę - to on - prawnik - też musi.

Z poważaniem

Gaymon Sydek

Szymon Syrek
syn Mariana
Zakład Karny
Potulice

Potulice 5 sierpnia 2024 r.

Prokuratura Rejonowa
Szczecin - Śródmieście

dot. sygn.: 1As 2005.2020

Wniosek

Proszę o wydanie mi kopii wniosku prokuratury o ustanowienie w sprawie 1As 2005.2020 dla mojego syna Tymoteusza Syrka „pełnomocnika do odwoły interesów prawnych małoletniego”

- Chodzi o wniosek, który stał się podstawą do wydania postanowienia o sygn. VIII Nsm 1142/21
- Proszę o pilne skopowanie i wystanie żadanego dokumentu - zanim akta zostaną wam zabrane do postępowań karnych i dyscyplinarnych
- W dniu daty pisma złożętem w więzieniu wniosek o przelanie z mojego konta kwoty 10 zł na koszty kopii (zwykłej). Liczę, że wystarczy

Uzasadnienie

Domagam się wydania tego wniosku, bo czekając na wznowienie sprawy 1As 3473.2017 chcę się w więzieniu wykazać prospołeczna postawą

Dokument ten jest także potrzebny do publikacji w internecie - na stronie „Dzielny Tata” - aby piętnować prawniczą szarlatanerię, koleśiostwo i kumoterstwo, krzywdzenie dzieci oraz dyskryminację polskich ojców.

Tytułem przypomnienia:

① W sprawie z mojego oskarżenia m. in. o znęcanie się nad moimi synami oraz odcięcie mnie od informacji - asesor Raczek mi odpisał, że cyt: „matka może ojcu dziecka odmówić udzielania informacji o dziecku”

→ A ja miałem władzę rodzicielską ograniczoną do spraw istotnych - ale jak miałem ją sprawować - wykonując wyrok sądu - bez informacji o dziecku?

② Następnie - gdy zażalitem sprawę do sądu - pani asesor Raczek wystąpiła o pełnomocnika z urzędu dla mojego młodszego syna Staszka - ale już nie dla starszego - Tymoteusza

→ A to dlatego, że w jej Prokuraturze Śródmieście leżały dowody na przestępstwo matki Tymka - dokonanie oszustwa (1As 3478.2017) celem „wyczerpania mnie i zmęczenia psychicznie abyem stracił wolę walki o dziecko” (1As 5678.2019).

A oni wcześniejszymi uchwybieniami zalegalizowali - w praktyce - nielegalne przysposobienie mojego syna przez bezpłodnego małżonka pani Burzyńskiej - Krzepisz

Zalegalizowali pranie mózgu dziecka i podstawienie katolickiego eunucha w miejsce prawdziwego ojca

15
Sąd zamknął postępowanie dnia 17 lutego 2021 r. prawomocnym postanowieniem o sygn. IV Kp 820/20.

Na wniosek prokuratury 17 grudnia 2021 r. Tymkowi przyznano w sądzie kuratora do ochrony prawnej małoletniego postanowieniem VIII Nsm 1142/21

→ To oznacza, że w sprawie o znęcanie się nad dzieckiem przyznano prawnika w 10 miesięcy po zamknięciu sprawy w sądzie. Aby ukryć, że wcześniej nie miał - a sędziom też to nie przeszkadzało

→ To oznacza, że złamano prawo i procedury

Bo wyrok Sądu Najwyższego III KK 90/20 z dnia 25 czerwca 2020 r. stanowi:

„Gdy postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone - nie wszczyna się postępowania a wszczęte umarza”. To samo jest w KPK.

Res iudicata. To ja mam się na tym znać?!

→ Czyli że wniosek prokuratury:

- był bezprawny (bo nie wznowili postępowania)
- służył ukryciu wcześniejszych uchybień

! Do tego poświadczono nieprawdę - sąd napisał, że pokrzywdzonemu dziecku w sprawie z art. 207 KK kuratora przyznano do „toczącego się postępowania”

- A czy przydzielona radca prawna złożyła donos o nadużyciu uprawnień przez prokuraturę?

⑤ Sędzina wiceprezes Gobber (S. R. Szczecin - Centrum) - twierdząc, że „nic się nie stało” - odesłata mnie do Prezesa Prokuratury Szczecin - Śródmieście Skany dostępne na stronie www „Wzielny Tata”

⑥ Zgłositem przestępstwo z art. 231 KK - akta leżały na stole:

- prok. Borkowskiego (4297-0. Ds. 5. 2023)
- prok. Pinkasiewicza (4304-4. Ds. 384. 2023)
- sędziego Niškiewiczza (V Kp 461/23)

Żaden z nich jakoś nie dostrzegł przestępczego prowadzenia postępowania po jego prawomocnym zakończeniu, ani poświadczania nieprawdy!

⑦ Mój obrońca w sprawie „o kanistry” - adwokat Marek Mikołajczyk na spotkaniu w Areszcie Śledczym 1 lipca 2022 roku - o sprawie VIII Nsm 1142/21 powiedział cyt: „oni to próbowali naprawić”
Proponował też warunkowe zwolnienie jeżeli zrezygnuje z kontaktów z synami - „bo sąd nie chce awantur”

Kiedy oznajmiłem, że nie wyzekań się synów a sprawa kuratora dla Tymka to przestępstwo - w „nagrodę” za niengiętą postawę następnego już dnia jechałem do więzienia w Potulicach

Do jednego z najcięższych więzień w Polsce. Polecam lekturę Monitora Prewencji Tortur Biura RPO

W postanowieniach prokuratury mamy do czynienia z przekłamaniem - prokurator (4297-0.Ds.5.2023) pisze, że przestępstwo miało polegać na „przyznaniu kuratora Staszewi z pominięciem Tymka”

NIE! Przestępstwem było prowadzenie zamkniętej, prawomocnie sprawy celem ukrycia uchybień! Do tego poświadczenie nieprawdy - że przyznano kuratora do toczącego się postępowania

Wskazywani w tym piśmie prawnicy mieli obowiązki wynikające z art. 19 KPK: „w razie stwierdzenia poważnego uchybienia instytucji państwowej...”

Zamiast tego chcieli „ukryć sprawę” poprzez odmówienie mi dostępu do akt pod pozorem „że to nie ja jestem w tej sprawie pokrzywdzony”

To bardzo wygodne - ale niegodne

Bo na co komu „Ustawa Kamilka” gdy sama prokuratura ukrywa krzywdę dziecka - bo dokonana przez ich koleżaneczki i kolegów - prawników

A przecież prokuratura jest od wykrywania przestępstw - a nie ich ukrywania!

Na szczęście te dokumenty, które już posiadam, są wystarczające do udowodnienia niedopełnienia obowiązków przez wymienionych tu prawników

Szymon Syrek

d.w.: Prokurator Generalny (jako załącznik)

The page contains extremely faint, illegible handwriting on a grid background. The text is mostly mirrored across the page, suggesting bleed-through from the reverse side. No specific words or numbers are discernible.

Szczecin, dnia 20 lipca 2020 roku

PR PC 381 .2020

**Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum
w Szczecinie
Wydział VIII Rodzinny i Nieletnich
ul. Gabriela Narutowicza 19
70-231 Szczecin**

**Wnioskodawca :
Prokurator Rejonowy
Szczecin – Śródmieście
ul. Wawrzyniaka 14
70 – 392 Szczecin
ul. Małopolska 90/2
Szczecin**

**Uczestnik :
1/ małoletni Stanisław Syrek – dane adresowe
zastrzega się do wyłącznej wiadomości Sądu
s. Szymona i Joanny
ur. 18 listopada 2014 r.
PESEL: 14311801355
ul.**

**2/ Joanna Pietrzak - matka – dane adresowe
zastrzega się do wyłącznej wiadomości Sądu
PESEL: 81071218222
ul. Małopolska 90/2
Szczecin**

**3/ Szymon Syrek - ojciec
PESEL: 75060100193
Areszt Śledczy w Szczecinie
ul. Kaszubska 28**

**Wniosek
o ustanowienie kuratora**

Na podstawie art. 7 k.p.c., art. 98 § 2 pkt 2 k.r.o. w zw. z art. 98 § 3 k.r.o. i art. 99 k.r.o. w zw. z art. 178 § 1 k.r.o. wnoszę o :

ustanowienie dla małoletniego Stanisława Syrka, PESEL: 14311801355, s. Joanny i Szymona, zam. z matką przy ul. Małopolskiej 90/2 w Szczecinie, kuratora procesowego w celu reprezentowania interesów małoletniego w toczącym się w Prokuraturze Rejonowej Szczecin – Śródmieście w Szczecinie postępowaniu karnym PR 1 Ds 2005.2020 o czyny z art. 207 § 1 i 1a k.k. na szkodę ww. małoletniego.

Za zgodność świadczą
REFERENDARZ

Justyna Podgórska

Uzasadnienie

W Prokuraturze Rejonowej Szczecin – Śródmieście prowadzone jest postępowanie sprawdzające PR 1 Ds 2005.2020 o czyny z art. 207 § 1 i 1a k.k. na szkodę małoletnich Stanisława Syrka i Tymoteusza Syrka, dzieci Szymona Syrka.

Szymon Syrek wniósł do tutejszej Prokuratury zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia między innymi przestępstwa z art. 207 § 1 i 1a k.k. na szkodę swych małoletnich synów Stanisława Syrka i Tymoteusza Syrka, które miał polegać na alienacji dzieci od ojca.

Postępowanie przygotowawcze aktualnie prowadzonej jest w sprawie, jednak osobą podejrzaną jest matka małoletniego.

Jak stanowi art. 98 § 1 k.r.o. rodzice są przedstawicielami ustawowymi dziecka pozostającego pod ich władzą rodzicielską. Jeżeli dziecko pozostaje pod władzą rodzicielską obojga rodziców, każde z nich może działać samodzielnie jako przedstawiciel ustawowy dziecka. Zgodnie z § 2 przywołanego artykułu żadne z rodziców nie może reprezentować dziecka przy czynnościach prawnych między dziećmi pozostającymi pod ich władzą rodzicielską, lub przy czynnościach prawnych między dzieckiem a jednym z rodziców lub jego małżonkiem, chyba że czynność prawna polega na bezpłatnym przysporzeniu na rzecz dziecka albo że dotyczy należnych dziecku od drugiego z rodziców środków utrzymania i wychowania. Przepisy te stosuje się odpowiednio w postępowaniu przed sądem lub innym organem państwowym. W tej sytuacji, jeżeli żadne z rodziców nie może reprezentować dziecka pozostającego pod władzą rodzicielską, reprezentuje je kurator ustanowiony przez sąd opiekuńczy (art. 99 k.r.o.).

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 30 września 2010 r. w sprawie I KZP 10/10 stwierdził, że „rodzic małoletniego nie może, działając w charakterze przedstawiciela ustawowego, wykonywać praw tego małoletniego jako pokrzywdzonego w postępowaniu karnym, w tym także w postępowaniu z oskarżenia prywatnego, jeżeli oskarżonym jest drugi z rodziców”. Zauważyć trzeba, iż zgodnie z uzasadnieniem orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 30 września 2015 roku o sygn. akt I KZP 8/15 wyznaczenie kuratora dla osoby niepełnoletniej w ramach postępowania karnego jest możliwe także, gdy jest ono prowadzone w fazie *in rem*, nie zaś przeciwko konkretnej osobie.

W związku z powyższym oczywistym jest, że ani matka ani ojciec nie może reprezentować interesów dziecka w niniejszej sprawie.

Dla zabezpieczenia jego dobra i interesów koniecznym jest zatem ustanowienie kuratora procesowego. Zaznaczenia wymaga, że u podstaw instytucji kurateli leży troska o interesy tych osób, które z różnych przyczyn nie mogą same o nie zadbać. Profesjonalna pomoc małoletniemu pokrzywdzonemu w sprawie karnej, jest warunkiem sine qua non dla zapewnienia rzetelnego postępowania karnego, w którym urzeczywistnione będą zasady współżycia społecznego, a jednocześnie poszanowana będzie godność ofiary przestępstwa. Nie można bowiem dopuścić do sytuacji, w której prawa małoletniego z przyczyn od niego niezależnych, nie będą wykonywane. Instytucja kurateli ma zapobiegać tego typu sytuacjom i służyć roztoczeniu pieczy nad osobą małoletniego.

Z tego też względu wniosek niniejszy należało uznać za zasadny.

Załączniki:

- kopia zawiadomienia,
- 3 opisy wniosku wraz z załącznikami.

Zs zgodność świadczy
REFERENDARZ

Justyna Fedorowicz

Asesor
Prokuratury Rejonowej
Karolina Raczak

Gryfino, 01.02.2023 r.

4297-0.Ds.5.2023

POSTANOWIENIE **o odmowie wszczęcia śledztwa**

Jakub Borkowski — asesor del. do Prokuratury Rejonowej w Gryfinie w sprawie 4297-0.Ds.5.2023, po rozpoznaniu zawiadomienia Szymona Syrka o popełnieniu czynu z art. 231 § 1 kk i in.,

na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk

postanowił

odmówić wszczęcia śledztwa w sprawie:

I. mającego mieć miejsce w Szczecinie w dniu 20.07.2020 r. przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego — asesora Prokuratury Rejonowej Szczecin-Śródmieście w Szczecinie polegającego na publicznym rozpowszechnianiu wiadomości z postępowania przygotowawczego nadzorowanego przez Prokuraturę Rejonową Szczecin-Śródmieście w Szczecinie za sygn. akt 1 Ds 2005.2020 poprzez załączenie do wniosku o ustanowienie kuratora w sprawie PR Pc 381.2020 kopii zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, czym miano działać na szkodę interesu prywatnego Szymona Syrka, Stanisława Syrka i Tymoteusza Syrka, tj. o czyn z art. 231 § 1 kk w zb. z art. 241 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

— na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego

II. mającego mieć miejsce w Szczecinie w dniu 20.07.2020 r. niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza publicznego — asesora Prokuratury Rejonowej Szczecin-Śródmieście w Szczecinie polegającego na skierowaniu do sądu wniosku o ustanowienie kuratora w postępowaniu przygotowawczym nadzorowanym przez Prokuraturę Rejonową Szczecin-Śródmieście w Szczecinie za sygn. akt 1 Ds 2005.2020 wyłącznie dla małoletniego Stanisława Syrka, z pominięciem małoletniego Tymoteusza Syrka, czym miano działać na szkodę interesu prywatnego Tymoteusza Syrka,

tj. o czyn z art. 231 § 1 kk

— na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego

UZASADNIENIE

W dniu 27.12.2022 r. do Prokuratury Rejonowej w Gryfinie wpłynęło zarejestrowane za numerem 4297-0.Ds.5.2023 zawiadomienie Szymona Syrka w sprawie o czyn z art. 231 § 1 kk i in.

Zdaniem zawiadamiającego w toku nadzorowanego przez Prokuraturę Rejonową Szczecin-Śródmieście w Szczecinie za sygn. akt 1 Ds 2005.2020 postępowania przygotowawczego dopuszczono się dwóch przestępstw.

Pierwsze z nich miało polegać na ujawnieniu informacji z postępowania przygotowawczego poprzez załączenie kopii zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez matkę Tymoteusza Syrka do wniosku o ustanowienie kuratora dla małoletniego Stanisława Syrka w sprawie 1 Ds 2005.2020. O zawiadomieniu miała dowiedzieć się Joanna Pietrzak (matka Stanisława) i poprzez adv. Annę Niedźwiecką przekazać zawiadomienie Justynie Krzepisz-Burzyńskiej (matce Tymoteusza), przez co „informacje z postępowania przygotowawczego trafiły prosto w ręce pani oskarżonej o przestępstwo”.

Brak jest dowodów, by Justyna Burzyńska-Krzepisz otrzymała przedmiotowe zawiadomienie, jednak nawet gdyby tak się stało i nawet gdyby okazało się, że była ona oskarżona o przestępstwo (w rzeczywistości byłaby co najwyżej osobą podejrzaną), to na podstawie art. 156 § 5 kpk przysługiwałoby jej prawo do zapoznawania się z aktami sprawy, w tym z zawiadomieniami. Brak jest zatem podstaw, by uznać, że w sprawie doszło do przekroczenia uprawnień i ujawnienia informacji z postępowania przygotowawczego. Nadmienić też należy, że przestępstwo z art. 241 § 1 kk wymaga rozpowszechnienia (1) bez zezwolenia i (2) publicznego. Prokurator jako *dominus litis* procesu na etapie postępowania przygotowawczego jest upoważniony do dysponowania informacjami, a ponadto czyn polegający na załączeniu zawiadomienia do wniosku nie spełnia znamion publicznego rozpowszechnienia. Zatem czyn ten nie zawiera ani znamion przestępstwa z art. 241 § 1 kk, ani znamion przestępstwa z art. 231 § 1 kk.

Drugie z przestępstw miało polegać na niewystąpieniu o ustanowienie kuratora dla małoletniego Tymoteusza Syrka. Po pierwsze należy podnieść, że matka Tymoteusza Syrka — Justyna Burzyńska-Krzepisz nie występowała w sprawie 1 Ds 2005.2020 w żadnym charakterze. Zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w uchwale z dnia 30 września 2010 r., sygn. akt I KZP 10/10 rodzic małoletniego nie może, działając w charakterze przedstawiciela ustawowego, wykonywać praw tego małoletniego jako pokrzywdzonego w postępowaniu karnym, w tym także w postępowaniu z oskarżenia prywatnego, jeżeli oskarżonym (podejrzany lub podejrzanym) jest drugi z rodziców. Stosownie zaś do dyspozycji art. 99 kro jeżeli żadne z rodziców nie może reprezentować dziecka pozostającego pod władzą rodzicielską, reprezentuje je kurator ustanowiony przez sąd opiekuńczy. Co więcej zgodnie z art. 98 § 2 pkt 2 kro żadne z rodziców nie może reprezentować dziecka przy czynnościach prawnych pomiędzy dzieckiem, a małżonkiem jednego z rodziców. Skoro zaś sprawa dotyczyła wyłącznie rzekomych czynów popełnionych przez Joannę Pietrzak, a nie przez Justynę Burzyńską-Krzepisz, to nie było żadnych podstaw do ustanowienia kuratora dla Tymoteusza Syrka.

Nadmienić należy, że zawiadamiający ewidentnie nie rozumie instytucji kuratora, bowiem w rozpatrywanym zawiadomieniu z jednej strony poinformował o popełnieniu przez osobę obcą dla jego dziecka — asesora prokuratury — przestępstwa przeciwko działalności instytucji państwowych oraz przestępstwa przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, a z drugiej strony wniósł o ustanowienie kuratora dla ochrony pokrzywdzonego Tymoteusza Syrka, tak jakby rzeczona asesor miała być matką Tymoteusza Syrka.

Działania podjęte przez asesora Prokuratury Rejonowej Szczecin-Śródmieście w Szczecinie w sprawach 1 Ds 2005.2020 i PR Pc 381.2020 były zgodne z prawem i nie spowodowały żadnych negatywnych skutków dla jakiejkolwiek osoby. Subiektywne przekonanie zawiadamiającego o sposobie funkcjonowania niektórych instytucji prawa rodzinnego i opiekuńczego oraz o procedurze karnej nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a tym samym zawiadomienie Szymona Syrka okazało się całkowicie nietrafione.

Dlatego postanowiono jak w części dyspozytywnej.

asesor prokuratury rejonowej

Jakub Borkowski

Pouczenie

Pokrzywdzonemu, instytucji wymienionej w art. 305 § 4 kpk oraz osobie, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie, jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw przysługuje zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia lub śledztwa (art. 306 § 1 pkt 1-3 kpk, art. 325a § 2 kpk, art. 465 § 2 kpk).

Uprawnionym do złożenia zażalenia przysługuje prawo przejrzenia akt (art. 306 § 1b kpk, art. 325a § 2 kpk).

Zażalenie wnosi się do sądu powołanego do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji za pośrednictwem prokuratora, który wydał zaskarżone postanowienie. (art. 329 § 1 kpk).

Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 kpk).

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 kpk).

Jeżeli prokurator nadal (tj. po uwzględnieniu przez sąd zażalenia) nie znajduje podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, wydaje ponownie postanowienie o odmowie lub umorzeniu postępowania. Na ponowne postanowienie o odmowie albo umorzeniu postępowania, tj. wydane po uchyleniu takiego rodzaju decyzji przez sąd, zażalenie przysługuje do prokuratora nadrzędnego (art. 330 § 2 kpk)

Na rozstrzygnięcie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje podejrzanemu, pokrzywdzonemu, jak również osobie, od której odebrano przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 kpk).

Zarządzenie

Na podstawie art. 305 § 4 kpk powiadomić osobę zawiadamiającą o przestępstwie, której prawa nie zostały naruszone: Szymon Syrek (na adres z PROK-SYS)

asesor prokuratury rejonowej

Jakub Borkowski

Sygn. akt V Kp 461/23

4303-4.Ds.384.2023

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 11 sierpnia 2023r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie , Wydział V Karny w składzie :

Przewodniczący sędzia Krzysztof Niškiewicz

Protokolant: Natalia Szczesiak

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 11 sierpnia 2023 r.

zażalenia Szymona Syrka

na zarządzenie z dnia 22 marca 2023 r. o odmowie przyjęcia zażalenia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 k.p.k.

p o s t a n a w i a

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

U z a s a d n i e n i e

Zarządzeniem z dnia 22 marca 2023 roku prokurator Prokuratury Rejonowej Szczecin-Prawobrzeże w Szczecinie odmówił przyjęcia zażalenia Szymona Syrka na postanowienie z dnia 21 lutego 2023 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie mającego miejsce w okresie od 30 marca 2020 roku do 20 lipca 2020 roku niedopełnienia obowiązków przez asesora Prokuratury, poprzez zaniechanie wystąpienia we właściwym terminie do sądu z wnioskiem o wyznaczenia kuratora dla małoletnich Tymoteusza Syrka i Stanisława Syrka będących pokrzywdzonymi w toku postępowania karnego o sygnaturze PR 1 Ds.2005.2020 Prokuratury Rejonowej Szczecin - Śródmieście w Szczecinie, czym działano na szkodę interesu publicznego, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. wobec stwierdzenia że czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Powodem odmowy przyjęcia zażalenia było uznanie przez prokuratora, iż pochodzi ono od osoby nieuprawnionej do zaskarżenia orzeczenia.

Zarządzenie zaskarżył Szymon Syrek. W uzasadnieniu zażalenia skarżący w żaden sposób nie odniósł się do ustaleń prokuratora będących podstawą uznania go za nieuprawnionego do zaskarżenia wymienionego postanowienia. Wskazał natomiast, że w

opisie przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. penalizowane jest działanie sprawcy tego czynu, które zachodzi na szkodę interesu publicznego. Na tej podstawie skarżący zbudował argumentację, że czyny których jego zdaniem dopuścili się wskazywani przez niego prokurator i sędziowie, poprzez nie przyznanie kuratora jednemu z jego dwóch synów Tymoteuszowi Syrkowi, przy przyznaniu takiego reprezentanta drugiemu z nich Stanisławowi, interes ten naruszyły. Uprawnienia do złożenia zażalenia skarżący wywodził z bycia członkiem rodziny pokrzywdzonego możliwością wykonywania dalszej, w jego ocenie szkodliwej pracy na rzecz społeczeństwa przez wskazanych w zażaleniu urzędników wykonujących zawody zaufania publicznego. Ponadto wskazywał, że prawo do złożenia zażalenia wynika z bycia ojcem Tymoteusza Syrka, w tym mimo ograniczenia względem niego władzy rodzicielskiej.

Prokurator w piśmie procesowym wniósł nieuwzględnienie zażalenia podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu.

Sąd zważył co następuje:

Zażalenie skarżącego nie jest zasadne.

Po szczegółowym zapoznaniu się z aktami sprawy Sąd w pełni zgadza się ze stanowiskiem prokuratora co do przyjętej podstawy odmownej przyjęcia środka odwoławczego w postaci zażalenia na postanowienie z dnia 21 lutego 2023r.

Prokurator słusznie odmówił przyjęcia zażalenia skarżącego na wymienione postanowienie, uznając że jest on osobą nieuprawnioną do wniesienia środka odwoławczego w myśl art. 306 § 1 k.p.k. Zgodnie z tym przepisem zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa przysługuje: pokrzywdzonemu, instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k., osobie wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k., jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Po przeanalizowaniu akt sprawy, zawiadomienia skarżącego pod kątem określenia jego roli procesowej, podjęta przez prokuratora decyzja w przedmiocie zarządzenia odmowy przyjęcia zażalenia jawi się jako zasadna. Skarżący pomimo bycia autorem zawiadomienia nie posiada statusu pokrzywdzonego, gdyż w następstwie zarzucanego czynu nie doszło do naruszenia jego praw. Nie można za takie naruszenie praw uznać prób argumentowania istnienia uprawnienia wywodzonego ani z bycia członkiem społeczeństwa, którego interes publiczny – w rozumieniu skarżącego zatem społeczny – został naruszony w świetle rozumienia przepisu art. 231 § 1 kk, ani też z przymiotu ojcostwa. Jest to zabieg celowy nakierunkowany na zmianę decyzji procesowej, jednak w rzeczywistości nieskuteczny, gdyż stanowiący jedynie subiektywne odczucie krzywdy skarżącego.

Mając na względzie powyższe, nie można w sposób obiektywny przyznać skarżącemu statusu pokrzywdzonego w sprawie, gdyż przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. o którym zawiadomił,

w żaden sposób, bezpośredni lub pośredni, nie godzi w jakiegokolwiek dobro prawne Szymona Syrka.

W konsekwencji zażalenie należało uznać za złożone przez osobę nieuprawnioną, przez co skutkujące niemożnością jego przyjęcia do dalszego rozpoznania, stąd skarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
Sekretarz sądu

Natalia Szczesiak

**Orzeczenie jest prawomocne
i nie podlega zaskarżeniu**

PROKURATURA REJONOWA
SZCZECIN – PRAWOBRZEŻE
W SZCZECINIE
ul. Stołowa 6, 70-952 Szczecin
tel. (91) 484-97-24, fax (91) 484 97 04

20-04-2023 52

4304-4.Ds.384.2023

ZARZĄDZENIE

Szczecin, dnia 19.04.2023 r.

Mateusz Pinkasiewicz – Prokurator Prokuratury Rejonowej Szczecin-Niebuszewo w Szczecinie del. do Prokuratury Rejonowej Szczecin-Prawobrzeże w Szczecinie, po zapoznaniu się z aktami 4304-4.Ds.384.2023 zakończony odmową wszczęcia śledztwa o czyn z art. 231 § 1 kk, na podstawie art. 156 § 5 kpk w zw. z art. 156 § 5b a contrario kpk

zarządził:

- I. odmówić wydania Szymonowi Syrkowi kopii postanowienia z dnia 21.02.2023 r. o odmowie wszczęcia śledztwa o czyn z art. 231 § 1 kk w sprawie 4304-4.Ds.384.2023
- II. odpis zarządzenia doręczyć Szymonowi Syrkowi, s. Mariana, Zakład Karny w Potulicach

Uzasadnienie

Pismem z dnia 12 kwietnia 2023 r. Szymon Syrek wniósł o doręczenie mu odpisu postanowienia z dnia 21.02.2023 r. o odmowie wszczęcia śledztwa o czyn z art. 231 § 1 kk w sprawie 4304-4.Ds.384.2023.

Stosownie do art. 100 § 4 kpk w zw. z art. 106 kpk postanowienia, od którego przysługuje zażalenie doręczenia się jedynie podmiotom uprawnionym do wniesienia tego środka. Zgodnie natomiast z art. 306 § 1 kpk zażalenie na odmowę wszczęcia śledztwa przysługuje wyłącznie:

- 1) pokrzywdzonemu;
- 2) instytucji państwowej lub samorządowej, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie
- 3) osobie, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie, a wskutek tego przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Definicję pokrzywdzonego zawiera natomiast art. 49 § 1 kpk, zgodnie z którym Pokrzywdzonym jest osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo.

W świetle powyższego zauważyć należy, że Szymon Syrek nie należy do żadnej z ww. kategorii, co oznacza, że jest osobą nieuprawnioną do wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa, a tym samym nie było podstawy prawnej do tego, aby doręczyć mu z urzędu odpis tego postanowienia, lecz zamiast tego zgodnie z art. 305 § 4 kpk jedynie zawiadomiono go o wydanym postanowieniu.

Brak jest również podstawy do tego, aby doręczyć Szymonowi Syrkowi kopię tego postanowienia na jego wniosek, gdyż stosownie do art. 156 § 5 kpk w zw. z art. 156 § 5b kpk uwierzytelnione odpisy lub kopie z akt postępowania przygotowawczego wydaje się odpłatnie i to jedynie stronom (czyli stosownie do art. 299 § 1 kpk pokrzywdzonemu i podejrzanemu), obrońcom, pełnomocnikom i przedstawicielom ustawowym. Pan do żadnej z

tych kategorii na gruncie sprawy 4304-4.Ds.384.2023 nie należy. Za zgodą prokuratora akta w toku postępowania przygotowawczego mogą być w wyjątkowych wypadkach udostępnione innym osobom. W przedmiotowej sprawie taki wyjątkowy przypadek nie zachodzi. Szymon Syrek nie wykazał bowiem w żaden sposób, aby ustalenia dokonane w toku sprawy 4304-4.Ds.384.2023 mogły w jakikolwiek sposób wpłynąć na jego prawa.

Prokurator Prokuratury Rejonowej
Mateusz Pinkasiewicz

Pouczenie:

Niniejsze zarządzenie nie podlega zaskarżeniu (art. 100 § 8 kpk).

Warszawa, dnia 12 09 2024 r.

Sygn. akt: 1001-14.Ko.208.2024

~~Prokuratura Regionalna
w Szczecinie~~

W załączeniu uprzejmie przesyłam, zgodnie z właściwością, pismo Pana Szymona Syrek z dnia 1 kwietnia 2024 roku, które do Prokuratury Krajowej wpłynęło w dniu 5 kwietnia 2024 roku.

Jednocześnie informuję, iż aktualnie brak jest przesłanek uzasadniających podjęcie przez Wydział Spraw Wewnętrznych Prokuratury Krajowej czynności na podstawie art. 19 § 4 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 roku *Prawo o prokuraturze* /tekst jednolity Dz. U. z 2024 roku, poz. 390/.

p.o. Naczelnika
Wydziału Spraw Wewnętrznych
Prokuratury Krajowej
Dariusz Malowski

Załączniki:

- ww. korespondencja (2 karty), koperta

Do wiadomości:

Pan Szymon Syrek (s. Mariana) – Zakład Karny Potulice

**PROKURATURA REGIONALNA
W SZCZECINIE**

2009-4.Ko.190.2024

Szczecin, dnia 25 kwietnia 2024 roku

**Prokuratura Okręgowa
w Szczecinie**

W załączeniu, uprzejmie przesyłam kolejne pismo Pana Szymona Syrka datowane na dzień 1 kwietnia 2024 r., a przekazane w dniu 22 kwietnia 2024 r. przez Wydział Spraw Wewnętrznych Prokuratury Krajowej za pismem o sygn. 1001-14.Ko.208.2024, celem rozpoznania.

Jednocześnie, uprzejmie informuję, że Wydział Spraw Wewnętrznych Prokuratury Krajowej stwierdził brak przesłanek uzasadniających podjęcie czynności na podstawie art. 19 § 4 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (Dz.U. z 2024 r. poz. 390 tekst jednolity).

**Prokurator Prokuratury Regionalnej
Iwona Chrobak- Farquharson**

Zał. korespondencja (2 karty + koperta)

Do wiadomości:

Pan Szymon Syrek

Zakład Karny

Aleja Parkowa 1

89-120 Potulice

ICF/ICF

Szczecin, dnia 29 czerwca 2020 r.

Sygn. akt I Ds 2005.2020

POSTANOWIENIE
o odmowie wszczęcia śledztwa

Karolina Raczak – asesor Prokuratury Rejonowej Szczecin-Śródmieście po zapoznaniu się z aktami dochodzenia PR I Ds 2005.2020 prowadzonego w sprawie o czyny z art. 207 § 1 k.k. i inne,

– na podstawie art. 305 § 1 i 3 k.p.k., art. 307 § 1 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 2, 7 i 11 k.p.k.

postanowił:

odmówić wszczęcia śledztwa w sprawie:

1. mającego miejsce w Szczecinie w bliżej nieokreślonym czasie, ale nie później niż do dnia 25 marca 2020 r., znęcania się psychicznego nad małoletnim Tymoteuszem Syrkiem poprzez odseparowanie małoletniego od jego ojca Szymona Syrka, tj. o czyn z art. 207 § 1 i 1a k.k.
- wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.
2. mającego miejsce w Szczecinie w bliżej nieokreślonym czasie, ale nie później niż do dnia 25 marca 2020 r., znęcania się psychicznego nad małoletnim Stanisławem Syrkiem poprzez odseparowanie małoletniego od jego ojca Szymona Syrka, tj. o czyn z art. 207 § 1 i 1a k.k.
- wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.
3. wyłudzenia w bliżej nieokreślonym czasie, ale nie później niż do dnia 25 marca 2020r., poświadczenia nieprawdy w zaświadczeniach medycznym i psychologicznym dotyczących małoletniego Tymoteusza Syrka, tj. o czyn z art. 272 k.k.
- wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.
4. mającego miejsce w Szczecinie w bliżej nieokreślonym czasie, ale nie później niż do dnia 25 marca 2020 r. niezastosowanie się do orzeczenia Sądu w przedmiocie kontaktów Szymona Syrka z małoletnim synem Tymoteuszem Syrkiem, poprzez uczestniczenie w widzeniach ojca z synem osób nie wskazanych w postanowieniu, tj. o czyn z art. 244 k.k.
- wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.
5. mającego miejsce w Szczecinie w bliżej nieokreślonym czasie, ale nie później niż do dnia 25 marca 2020 r., znęcania się psychicznego nad Szymonem Syrkiem poprzez wielokrotne wszczynanie mu awantur oraz znieważanie słowami obelżywymi jak i poniżanie oraz izolowanie go od syna czym spowodowano przez co w/w targnął się na swoje życie, tj. o czyn z art. 207 § 1 i 3 k.k.
- z uwagi na fakt iż zachodzi inna okoliczność wyłączająca ściganie, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k.;

- 2
6. mającego miejsce w Szczecinie w bliżej nieokreślonym czasie, ale nie później niż do dnia 25 marca 2020 r., nie będąc do tego uprawnionym, utrudnienia zapoznania się Szymonowi Syrkowi dostępu informacji o istotnych sprawach dziecka małoletniego Tymoteusza Syrka, tj. o czyn z art. 268 § 1 k.k.
- wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.
 7. doprowadzenia w okresie lutego 2017 do 29 grudnia 2017 roku w Szczecinie Szymona Syrek do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 3.753,62 zł w celu osiągnięcia korzyści majątkowej z tytułu niezapłaconych alimentów wraz z odsetkami za okres od 12 lutego 2014 r. do 12 maja 2014 r. na rzecz syna Tymoteusza Syrka, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.
- wobec stwierdzenia, iż postępowanie co do tożsamego czynu toczy się, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.
 8. mającego miejsce w datach bliżej nieustalonych w okresie o 2017 r. do 2019 r. w Szczecinie złożenia fałszywych zeznań mających służyć za dowód w postępowaniu, po uprzednim pouczeniu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, tj. o czyn z art. 233 § 1 k.k.
- wobec stwierdzenia, iż postępowanie co do tożsamego czynu toczy się, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

UZASADNIENIE

W dniach 30 marca 2020 r. i 22 maja 2020 r. do tut. Prokuratury wpłynęły pisemne zawiadomienia Szymona Syrek o podejrzeniu popełnieniu szeregu przestępstw, w tym na szkodę jego oraz jego małoletnich dzieci. W treści zawiadomienia z dnia 25 marca 2020 r. Szymon Syrek podniósł, Justyna Burzyńska – Krzepisz, matka wspólnego dziecka małoletniego Tymoteusza Syrka, naraziła chłopca na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, poprzez okaleczenie psychiczne dziecka. Okaleczenie miało polegać na alienacji od ojca, jak również pozbawienie syna tożsamości poprzez prezentowanie swego aktualnego męża jako ojca chłopca. Dalej Szymon Syrek wskazał, iż Justyna Burzyńska – Krzepisz złożyła fałszywe zeznania. Nadto ww. miała uzyskać fałszywe zaświadczenie medyczne i psychologiczne poświadczające nieprawdę. Zawiadamiający wywiódł także, iż mąż Justyny Burzyńskiej – Krzepisz, Dariusz Krzepisz dopuścił się na szkodę Tymoteusza Syrka przestępstwa polegającego na praniu mózgu i odebraniu dziecku tożsamości, okaleczeniu psychicznym dziecka, co miało na celu zastąpienie naturalnej więzi Szymona Syrka z synem. Wymieniony miał też popełnić przestępstwa składania fałszywych zeznań. Dariusz Krzepisz miał też dopuścić się czynu z art. 244 k.k., polegającego na jego udziale w widzeniach zawiadamiającego z synem. Szymon Syrek zawiadomił ponadto, iż Joanna Pietrzak, matka wspólnego dziecka Stanisława Syrka również dopuściła się przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. poprzez alienację syna od ojca. Dalej Joanna Pietrzak miała wymuszać na zawiadamiającym oddawanie jej pieniędzy, z czego zrobiła sobie źródło stałego dochodu. W ocenie Szymona Syrka adw. Anna Niedźwiecka, Justyna Burzyńska-Krzepisz, Dariusz Krzepisz oraz Joanna Pietrzak działali wspólnie i w porozumieniu w ramach grupy przestępczej.

W pisemnym zawiadomieniu z dnia 17 maja 2019 r. Szymon Syrek podniósł, iż Justyna Burzyńska Krzepisz oraz adw. Anna Niedźwiecka, reprezentującą Justynę Burzyńską – Krzepisz, dopuściły się czynu z art. 268 § 1 k.k. poprzez zaniechanie udzielania Szymonowi Syrkowi informacji o istotnych sprawach syna Tymoteusza Syrka.

W toku czynności sprawdzających zapoznano się z aktami spraw prowadzonych w tut. Prokuraturze (PR 1 Ds. 3478.2017, PR 1 Ds. 3563.2018, PR 1 Ds. 5678.2019) oraz aktami sprawy postępowań Sądowych: Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum sygn. VIII Nsm 608/19, Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie sygn. VIII Nsm 566/20.

Ustalono, iż pomiędzy Szymonem Syrkiem, a jego uprzednimi partnerkami Joanną Pietrzak oraz Justyną Burzyńską – Krzepisz dochodziło do wielu konfliktów na tle sprawowania władzy rodzicielskiej nad dziećmi. W dniu 2 października 2018 r. wszczęto procedurę Niebieskiej Karty, gdzie jako sprawca przemocy w rodzinie wskazana była Joanna Pietrzak, a jako pokrzywdzony Szymon Syrek (procedura zakończona w dniu 19 listopada 2018 r.), natomiast w dniu 8 października 2018 r. wszczęto procedurę Niebieskiej Karty, gdzie z kolei jako sprawcę przemocy wskazano Szymona Syrka, a pokrzywdzoną Joannę Pietrzak. Pomędzy ww. wymienionymi oraz rodziną Szymona Syrka toczyły się również postępowania przygotowawcze, jedno z zawiadomienia Szymona Syrka o przestępstwie z art. 207 § 1 kk, który to wskazywał, że jest ofiarą znęcania się psychicznego ze strony Joanny Pietrzak, drugie z zawiadomienia Joanny Pietrzak w przedmiocie uporczywego nękania jej przez Mariana Syrka (ojca Szymona Syrka), tj. o przestępstwo z art. 190a § 1 kk. Oba ww. dochodzenia zakończyły się postanowieniami o umorzeniu, odpowiednio z dnia 13.12.2018 r. (PR 1 Ds. 3563/2018) i z dnia 21.02.2019 r. (PR 1 Ds. 99.2019). Szymon Syrek został w dniu 12 października 2018 r. zatrzymany w związku z atakiem na siedzibę Sądu Okręgowego w Szczecinie przy ul. Małopolskiej, zaś od dnia 15 października 2018 r. przebywa w Areszcie Śledczym w Szczecinie. W dniu 30 grudnia 2019 r. w sprawie 3647.2018 wystosowano wobec Szymona Syrka akt oskarżenia, zarzucając popełnienie czynów z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 163 § 1 pkt 3 kk w zw. z art. 31 § 2 kk. Biegli lekarze psychiatry stwierdzili, iż ww. w tempore criminis znajdował się w stanie ograniczonej poczytalności.

Ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 7 lipca 2014 r. w sprawie sygn. VIII RNsm 1728/13 Justyna Burzyńska i Szymon Syrek ustalili sposób kontaktów ojca z synem, które miały odbywać się w obecności matki w miejscu jej zamieszkania z możliwością wyjścia. Postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2015 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w sprawie sygn. VIII RNsm 1722/14 o zakazanie kontaktów Szymona Syrka z małoletnim synem Tymoteuszem Syrkiem udzielił Justynie Burzyńskiej – Krzepisz zabezpieczenia poprzez ustalenie, że kontakty małoletniego z ojcem będą się odbywały w obecności kuratora i matki.

W sprawie PR 1 3647.2018 zasięgnięto opinii psychiatryczno - psychologicznej o stanie zdrowia psychicznego Szymona Syrka. W wywodach opinii z dnia 28.10.2019 r., po przeprowadzonej obserwacji sadowo – psychiatrycznej, biegli rozpoznali u wymienionego zaburzenia osobowości oraz przewlekłe zaburzenia depresyjne z etiologii sytuacyjnej, związanej z wieloletnią sytuacją konfliktową z byłymi partnerkami a dotyczącą sprawowania opieki nad dziećmi i nieakceptowanych ustaleń i decyzji sądowych.

Ustalono nadto, iż Sąd Okręgowy w Szczecinie postanowieniem z dnia 10 maja 2017 r. XRCa 58/17 zmienił postanowienie o ograniczenie władzy rodzicielskiej nad mał. Tymoteuszem Syrkiem w ten sposób, iż ograniczył władzę rodzicielską Szymona Syrka do

4

współdecydowania o istotnych sprawach związanych z wychowaniem, leczeniem, i edukacją, a także pobytem dziecka poza granicami kraju ponad miesiąc. W sprawie X RCa 474/17 uzyskano opinię psychiatryczno – psychologiczną między innymi na okoliczność m. in. czy rodzice mał. Tymoteusza Syrka są osobami zdrowymi psychicznie, czy występują u nich dysfunkcje, jaki wpływ mają na pełnienie roli rodzica. W opinii z dnia 25 czerwca 2018 r. stwierdzono, iż u Szymona Syrka dostrzegalne są uwarunkowania osobowościowe obniżające możliwość radzenia sobie i funkcjonowanie w sytuacjach nadmiernego obciążenia, stresu. Nadto wywieziono, iż Szymon Syrek w następstwie osobistej frustracji jego potrzeb rodzicielskich i w związku z nasileniem negatywnych emocji oraz poprzez dostrzegalną skłonność do impulsywności wpływa na pojawienie się i utrwalenie objawów nerwicowych u małoletniego.

W sprawie PR 1 Ds. 5678.2019 postanowieniem z dnia 23 czerwca 2020 r. umorzono postępowanie o czyn z art. 286 § 1 k.k. polegający na doprowadzeniu Szymona Syrka do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej z tytułu niezapłaconych alimentów. Postanowienie nie jest jeszcze prawomocne. W tym samym dniu z akt ww. sprawy dokonano wyłączenia materiałów o składanie fałszywych zeznań przez Justynę Burzyńską – Krzepisz. Sprawa w tym przedmiocie zostanie rozpoznana pod nową sygnaturą.

Postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 13.12.2018 r. w sprawie o sygn. PR 1 Ds. 3563/2018 o czyn z art. 207 § 1 k.k. na szkodę Szymona Syrka zostało doręczone wymionemu w dniu 8 stycznia 2019 r. Szymon Syrek nie wniósł zażalenia na przedmiotową decyzję procesową.

Opisane w pkt 1 i 2 zdarzenia przeanalizowano pod kątem czynu z art. 207 k.k. Wskazać należy, iż przedmiotem ochrony na gruncie art. 207 k.k. są prawidłowe relacje rodzinne, wolność od przemocy. Przystępstwo z art. 207 § 1–2 k.k. można popełnić w zamiarze bezpośrednim oraz ewentualnym. Znęcanie oznacza zadawanie cierpień, czynienie życia uciążliwym. Znęcanie fizyczne oznacza zadawanie cierpień fizycznych, takich jak np. bicie, popychanie, ciągnięcie za włosy. Przemoc, która należy do istoty znęcania fizycznego, może być również przemocą pośrednią, tj. stosowaną bezpośrednio na rzecz w celu wywarcia pewnej presji psychicznej na ofiarę. Znęcanie psychiczne to powodowanie dyskomfortu psychicznego u ofiary, wzbudzanie u niej poczucia zagrożenia, niepokoju, obawy o własny los i własne mienie, straszenie, grożenie, używanie inwektyw, uprzykrzanie jej życia, robienie jej na złość. Należy jednak wyraźnie zaznaczyć w kontekście przypisania odpowiedzialności sprawcy za psychiczną postać znęcania się, że zgodnie z tezą 2 uchwały SN z 9.06.1976 r., VI KZP 13/75: „Ustawowe określenie: «znęca się» oznacza działanie lub zaniechanie, polegające na umyślnym zadawaniu [...] dotkliwych cierpień moralnych”. Przytoczona wykładnia Sądu Najwyższego dotycząca znęcania się psychicznego ma swoje zakorzenienie w interpretacji czynności wykonawczej określonej jako „znęcanie się fizyczne lub moralne”, zawartej w art. 246 k.k. z 1932 r. Uchwała ta zachowuje aktualność na gruncie aktualnego Kodeksu karnego.

Okoliczności niniejszej sprawy wskazują, iż opisany stan faktyczny, tj. tzw. alienacja rodzicielska, nie wyczerpuje znamion czynu zabronionego penalizowanego w art. 207 § 1 i 1a k.k. Niewątpliwie pomiędzy partnerkami Szymona Syrka a nim samym w przeszłości dochodziło do wielu konfliktów na tle wychowania dzieci. Sytuacja życiowa i emocjonalna rodziny była trudna, jednak analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że zachowanie Joanny Pietrzak oraz Justyny Burzyńskiej – Krzepisz nie było nacechowane na intencjonalne zadawanie dzieciom cierpienia, a raczej na ochronę małoletnich. Dzieci nie doznawały z ich strony cierpień moralnych. Matki z obawy przed Szymonem Syrkiem podejmowały działania

5

przed Sądami rodzinnymi celem ograniczenia kontaktów ojca z dziećmi. Same również obawiały się jego osoby.

Mając na względzie powyższe stwierdzić należy, że rozpatrywane zdarzenia nie wypełniają znamion czynu z art. 207 § 1 i 1a k.k., w związku z czym wobec wystąpienia negatywnej przesłanki procesowej z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. należało odmówić wszczęcia przedmiotowego postępowania.

Odnosząc się do czynu określonego w pkt 3 postanowienia wskazać należy, iż brak jest podstaw do uznania aby Justyna Burzyńska – Krzepisz uzyskała fałszywe zaświadczenie medyczne i psychologiczne poświadczające nieprawdę w zakresie stanu zdrowia dziecka. Z materiałów postępowań rodzinnych wynika, iż wymieniona posługiwała się zaświadczeniami wydawanymi przez osoby pod nimi podpisane. Zgodnie z art. 272 k.k. podlega odpowiedzialności karnej kto wyłudza poświadczenie nieprawdy przez podstępne wprowadzenie w błąd funkcjonariusza publicznego lub innej osoby upoważnionej do wystawienia dokumentu. Szymon Syrek w swym zawiadomieniu nie wskazał w jaki sposób i w jakim zakresie zaświadczenia medyczne i psychologiczne miałyby poświadczać nieprawdą oraz czego dotyczą. Wobec tego należy stwierdzić, iż nie doszło do wyczerpania znamion czynu z art. 272 k.k.

Dokonując oceny prawnokarnej czynu opisanego w pkt 4 postanowienia wskazać należy, iż odpowiedzialności karnej za czyn z art. 244 k.k. odpowiada ten, kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu, prowadzenia działalności, wykonywania czynności wymagających zezwolenia, które są związane z wykorzystywaniem zwierząt lub oddziaływaniem na nie, prowadzenia pojazdów, wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych, wstępu na imprezę masową, przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, nakazu okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami, zakazu zbliżania się do określonych osób lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu, zakazu posiadania wszelkich zwierząt albo określonej kategorii zwierząt albo nie wykonuje zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany. Chodzi zatem o zakaz/nakaz określony orzeczeniem sądu karnego. Nierespektowanie orzeczeń Sądu rodzinnego w przedmiocie kontaktów z dziećmi nie podlega penalizacji na gruncie przywołanego przepisu. Nie sposób zatem uznać, iż Dariusz Krzepisz dopuścił się czynu z art. 244 k.k. poprzez udział w widzeniach zawiadamiającego z synem. Wobec powyższego należało odmówić wszczęcia postępowania z uwagi na brak znamion czynu zabronionego z art. 244 k.k., tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

Odnosząc się do czynu opisanego w punkcie 5 postanowienia, tj. znęcania się psychicznego nad Szymonem Syrkiem wskazać należy, iż tożsamy czym był już przedmiotem postępowania PR 1 Ds. 3563.2018, gdzie zapadło prawomocne postanowienie o umorzeniu dochodzenia wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego. Przedmiotowe postanowienie zostało doręczone Szymonowi Syrkowi w dniu 8 stycznia 2019 r. Zawiadamiający nie wykorzystał prawa do wywiedzenia zażalenia. Wobec powyższego należało odmówić wszczęcia postępowania o ten czyn z uwagi na fakt, iż zachodzi inna okoliczność wyłączająca ściganie, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k.

Dokonując karnoprawnej oceny zdarzenia opisanego w pkt 6 postanowienia wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 268 § 1 k.k. kto nie będąc do tego uprawnionym, niszczy, uszkadza, usuwa lub zmienia zapis istotnej informacji albo w inny sposób udaremnia lub znacznie utrudnia osobie uprawnionej zapoznanie się z nią, podlega karze. W niniejszej sprawie

należy mieć na uwadze, iż Szymon Syrek obecnie ma ograniczone prawa rodzicielskiego wobec małoletniego Tymoteusza Syrek. W odniesieniu do opisanego przez zawiadamiącego zachowania wskazać należy, że Justyna Burzyńska – Krzepisz obawia się o życie i zdrowie syna. Nadto nie sposób uznać jej za podmiot przestępstwa z art. 268 § 1 k.k., albowiem jako matka a jednocześnie osoba, której przysługuje pełnia praw rodzicielskich, w trosce o dobro dziecka, jest uprawniona, aby ojcu dziecka odmówić udzielenia informacji o synu. Nie sposób wykazać, iż wymieniona celowo utrudniała zawiadamiąjącemu dostęp do informacji odnośnie wspólnego dziecka, a biorąc pod uwagę fakt, iż zawiadamiąjący przebywa obecnie w Zakładzie Karnym to obawa matki o dziecko może okazać się uzasadniona. Wobec czego należało odmówić wszczęcia postępowania w sprawie o czyn z art. 268 § 1 k.k. wobec braku znamion czynu zabronionego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

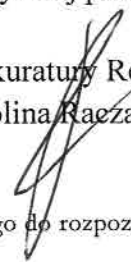
Odnośnie zaś czynu opisanego w pkt 7 postanowienia w toku postępowania sprawdzającego ustalono, że opisany przez zawiadamiącego czyn był już przedmiotem postępowania w tutejszej prokuraturze. W sprawie o sygn. PR 1 Ds. 5678.2019 zapadło jeszcze nieprawomocne postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego wobec braku znamion czynu zabronionego. Wobec powyższego należało odmówić wszczęcia dochodzenia z uwagi na fakt, iż postępowanie co do tego samego czynu tej samej osoby toczy się, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. Tożsama okoliczność zachodzi w sprawie o czyn z art. 233 § 1 k.k. Z akt postępowania PR 1 Ds. 5678.2019 postanowieniem z dnia 23 czerwca 2020 r. dokonano bowiem wyłączenia materiałów o czyn z art. 233 § 1 k.k. celem kontynuowania postępowania w tym przedmiocie. Postępowanie karne co do tego samego czynu pozostaje w toku.

W niniejszej sprawie należy mieć na względzie, iż niewątpliwie Szymon Syrek i Joanna Pietrzak oraz Justyna Burzyńska-Krzepisz pozostawali i w dalszym ciągu pozostają w sporze w zakresie okoliczności związanych z opieką nad wspólnymi dziećmi. W tut. Prokuraturze jak i Sądach prowadzonych był już szereg postępowań, część z nich pozostaje nadal w toku, m.in. w toku nadal pozostaje sprawa rodzinna dotycząca władzy rodzicielskiej nad małoletnim Tymoteuszem Syrkiem.

Dlatego też należało umorzyć postępowanie ze względów jak opisano wyżej.

W związku z tym orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

Asesor Prokuratury Rejonowej
Karolina Rączak

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1 k.p.k. oraz art. 465 § 2 k.p.k.):

- 1) pokrzywdzonemu,
- 2) instytucji państwowej, samorządowej lub społecznej, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie,
- 3) osobie, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie, jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.). Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o odmowie jego wszczęcia, pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 k.p.k. (tj. prawo do złożenia zażalenia, które zostało uwzględnione przez sąd) może w takim przypadku wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia odpisu postanowienia, które jest równoznaczne z zawiadomieniem o postanowieniu w rozumieniu art. 55 § 1 k.p.k. (art. 330 § 2 k.p.k., art. 55 § 1 k.p.k.). Akt oskarżenia winien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 k.p.k. Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1 k.p.k., przysługuje prawo przejrzania akt sprawy (art. 306 § 1b k.p.k.).
3. Na postanowienie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje stronom oraz osobie, od której odebrano przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 k.p.k.).
4. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a k.p.k.).
5. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2, art. 460 k.p.k.).

Zarządzenie:

Na podstawie art. 100 § 4 k.p.k. w zw. z art. 106 k.p.k. oraz art. 306 § 1 pkt 1 k.p.k., art. 305 § 1 k.p.k. w zw. z art. 325a § 2 k.p.k. odpis postanowienia doręczyć:

- zawiadamiającemu – k. 1 – z pouczeniem iż zażalenie co do pkt 1, 2, 3 i 4 nie przysługuje,
- małoletnim Tymoteuszowi Syrkowi i Stanisławowi Syrkowi, za pośrednictwem kuratorów po ich ustanowieniu przez Sąd.

Asesor
Prokuratury Rejonowej
Karolina Raczak